RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

ANOTHER LOOK

פרויקט קולנוע אירופי משוחזר #4

Jan 14TH to Feb 18TH, 2016

TEL AVIV ★ JERUSALEM ★ HAIFA ★ HERZLIYA ★ HOLON

14 בינואר–18 בפברואר, 2016

תל אביב ★ ירושלים ★ חיפה ★ הרצליה ★ חולון

EU DELEGATION TO ISRAEL · EUNIC ISRAEL · סינמטק חולון · סינמטק הרצליה · סינמטק 12 · סינמטק ירושלים - ארכיון ישראלי לסרטים · סינמטק תל אביב הבית של TEL AVIV CINEMATHEQUE

Embassy of the Kingdom of Belgium in Tel Aviv · פורום תרבות אוסטרי Austrian Cultural Forum Tel Aviv · INSTITUT FRANÇAIS · CAMÕES INSTITUTO DA COOPERAÇÃO E DA LÍNGUA PORTUGAL · המכון הפולני POLISH INSTITUTE · CZECH CENTRE ČESKÉ CENTRUM · המכון הרומני לתרבות ROMANIAN CULTURAL INSTITUTE

TABLE OF CONTENTS תוכן עניינים

Greetings	2-4	**ברכות**
Screening Schedule	5	**לוח הקרנות**
Role Play: Femininity and Masculinity on Film	6-7	**משחקי תפקידים: נשיות וגבריות בקולנוע**
Suburban Cabaret	8	קברט הפרברים
Our Director	9	המנהל שלנו
Death of a Cyclist	10	מותו של רוכב אופניים
The Green Years	11	השנים הירוקות
The Umbrellas of Cherbourg	12	מטריות שרבורג
Fists in the Pocket	13	אגרופים בכיסים
Face to Face	14	פנים אל פנים
Daisies	15	מרגניות
Jeanne Dielman	16	ז'אן דילמן
Camera Buff	17	צלם חובב
Special Events	18	**אירועים מיוחדים**
Three Days and a Child	19	שלושה ימים וילד
Archive Tour	20	סיור בארכיון
Chantal Akerman	21	שנטל אקרמן
Mountain	22	ההר
Guests	23	**אורחות**
Staff and Special Thanks	24-25	**צוות ותודות**

Dear Friends and Colleagues,

It is a great pleasure to start 2016 with the fourth annual edition of "Another Look – The Restored European Film Project". "Another Look" is a joint initiative of EU Member States' embassies and cultural institutions in Israel with the support of the Delegation of the European Union to the State of Israel, and in partnership with the cinematheques of Haifa, Tel Aviv, Jerusalem, Holon, and Herzliya. Together, we are proud to have established a unique cultural tradition, which exposes Israeli cinema lovers to classic European films.

Thanks to the painstaking restoration efforts of film archives in the European Member States, and the firm commitment of the European Parliament and the European Council to the preservation of these old cinematic achievements, such films will remain accessible for many generations to come. The popularity of "Another Look" testifies of the appetite of today's cinema audiences for old masterpieces, making the case once again of the importance of film restoration in Europe and beyond.

This year, "Another Look" takes gender as its theme and focuses on how changes that have occurred in European societies have altered the ways in which masculinity and femininity have been portrayed in European films. These influences have also had an effect on the perception of gender relations here in Israel, hence "Another Look 2016" also provides an interesting cinematic perspective for a debate on gender issues in contemporary Israel.

I wish you an enjoyable viewing,

Ambassador Lars Faaborg-Andersen
Head of the Delegation of the European Union to the State of Israel

חברים ועמיתים יקרים,

אני שמח לפתוח את שנת 2016 עם המהדורה הרביעית של "מבט נוסף – פרויקט קולנוע אירופי משוחזר". "מבט נוסף" הינו יוזמה משותפת של שגרירות ומכוני תרבות של מדינות האיחוד האירופי בישראל, בתמיכה של משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל ובשיתוף פעולה עם הסינמטקים של חיפה, תל אביב, ירושלים, חולון, והרצליה. יחד, אנו גאים להמשיך במסורת התרבותית הייחודית שיצרנו, שמטרתה לחשוף את אוהבי הקולנוע בישראל לסרטים אירופים קלאסיים.

הודות למאמצים הכבירים של ארכיוני הסרטים השונים במדינות האיחוד, כמו גם המחויבות של הפרלמנט האירופי והמועצה האירופית לשימור אוצרות קולנועיים אלה, יוכלו הסרטים להיות זמינים לצפייה לדורות הבאים. הפופולאריות של "מבט נוסף" מעידה על הביקוש של קהלי הצופים של היום ליצירות מופת קלאסיות, ומחזקת בתורה את החשיבות של מפעל שחזור הסרטים באירופה ומעבר לה.

אוסף הסרטים שיוצג במסגרת "מבט נוסף" השנה מתמקד בתמת המגדר וכיצד שינויים שהתרחשו בחברות אירופיות השפיעו על האופן שבו הוצגו גבריות ונשיות בסרטים האירופים. משינויים אלה ניתן להשליך בהתאמה על תהליכים דומים שהתרחשו כאן בחברה הישראלית, ולפיכך "מבט נוסף 2016" מהווה נקודת מבט מעניינת שמאפשרת דיון בנושאי מגדר בישראל של ימינו.

אני מאחל לכם צפייה מהנה,

השגריר לארס פאבורג-אנדרסן
ראש משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל

RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

Dear all,

In its fourth edition, "Another Look – the Restored European Film Project" has reached an apex. Thanks to the EU Member States and the Delegation of the European Union to the State of Israel, the "Another Look" festival offers the opportunity for the Israeli audience to discover restored films from the European film archives and cinematheques. This year, it will showcase movies from Italy, the Czech Republic, Poland, Spain, Austria, Greece, Romania, Belgium, Portugal and France, as well as "Three Days and a Child" by Uri Zohar, a classic of Israeli cinema recently restored.

The "Another Look" Festival is more than an ordinary festival. It highlights the tremendous work of restoration and is a tribute to the great films and filmmakers of the XXth century, such as, for this 2016 edition, Marco Bellocchio, Jacques Demy, and Krzysztof Kieślowski, to name of few.

The French Embassy is very proud to present one of the most popular films by the great Jacques Demy, "The Umbrellas of Cherbourg", 52 years after it was first released, in a magnificent restored version. According to its director, "this movie is an opera for the people, an opera which could have followed the evolution of Jazz music". In this film, we can witness the beautiful Catherine Deneuve playing her first role in her early twenties!

I wish you all a wonderful festival.

H. E. Patrick Maisonnave
Ambassador of France to Israel

שלום לכולם,

במהדורתו הרביעית, "מבט נוסף – פרויקט קולנוע אירופי משוחזר" הגיע לשיא חדש. הודות למדינות החברות באיחוד האירופי ולמשלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל, פסטיבל "מבט נוסף" מאפשר לקהל הצופים בישראל לגלות מחדש סרטים משוחזרים מארכיוני הקולנוע והסינמטקים האירופים. השנה יוצגו סרטים מאיטליה, צ'כיה, פולין, ספרד, אוסטריה, יוון, רומניה, בלגיה, פורטוגל, וצרפת, כמו גם הקרנה מיוחדת של סרטו של אורי זוהר "שלושה ימים וילד", קלאסיקה של הקולנוע הישראלי אשר שוחזרה לאחרונה.

פסטיבל "מבט נוסף" מתייחד בכך שהוא מדגיש את חשיבותם של מאמצי השחזור הכבירים שנעשים והינו מחווה לסרטים וליוצרים הגדולים של המאה ה-20, בינהם מרקו בלוקיו, ז'אק דמי, וקז'ישטוף קישלובסקי שבסרטיהם ניתן יהיה לצפות במהדורת 2016.

השגרירות הצרפתית גאה להציג את אחד מהסרטים האהובים ביותר של הבמאי הנודע ז'אק דמי, "מטריות שרבורג", בגרסא משוחזרת ומרהיבה, 52 שנים לאחר יציאתו לאקרנים. דמי עצמו תיאר את הסרט כ"אופרה עבור אנשים שאת התפתחותה ניתן לדמות לזו של מוזיקת הג'ז". כמו כן, סרט זה מציג את השחקנית היפיפייה קתרין דנב בתחילת שנות העשרים לחייה, בתפקידה הראשון בקולנוע!

אני מאחל לכולם פסטיבל נפלא.

השגריר פטריק מזונב
שגריר צרפת בישראל

About "Another Look 2016"

"Another Look – The Restored European Film Project" is a tribute to the endeavors of film archives across Europe, whose responsibility is to protect the audiovisual heritage of their respective countries. Under the aegis of the European Union, and in collaboration with local European embassies and cultural institutes, this project annually presents a selection of films, one from each of its participating nations, all in restored versions and high quality formats. Through these screenings, it hopes to raise awareness to both classic European cinema and the means by which it is preserved.

This year's program includes ten films, which will be shown at the Tel Aviv, Jerusalem, Haifa, Holon, and Herzliya Cinematheques during the months of January-February, 2016. As in previous editions, the 2016 selection is centered on a theme. Titled "**Role Play: Femininity and Masculinity on Film**", this thematic focus binds the program's films around what they say about the relationship between traditional gender roles and greater political/cultural/economic forces. The purpose here, however, is not only to discuss historical European definitions of what conventionally constitutes "feminine" and "masculine", but to locate in them, at least in part, the roots of contemporary Israeli gender roles. As such, "Another Look 2016" provides its audience with a unique vantage point for questioning what attributes and attitudes are associated with masculinity and femininity in Israeli society today.

In line with this understanding, this year's edition also includes two special events that strengthen its affinity to Israeli reality. Firstly, in hopes of embarking on a new tradition, "Another Look 2016" will feature a restored Israeli film – Uri Zohar's "**Three Days and a Child**" – as an addition to its official European program. Zohar's film provides a potent reflection of how Israeli masculinity and femininity were defined during a pivotal moment in the nation's history; yet as a work that has been greatly influenced by European cinema aesthetics, it also resonates with many of the films showcased in the project's official selection. In addition, its presentation in a restored digital version throws into sharp relief the efforts currently being performed to preserve Israeli cinematic legacy. Such efforts will also be highlighted in **a special guided tour of the Israel Film Archive**, which is to be conducted in conjunction with the screening of "Three Days and a Child" at the Jerusalem Cinematheque.

Secondly, as **an homage to Belgian filmmaker Chantal Akerman** who recently passed away, "Another Look" will not only present her magnum opus "Jeanne Dielman" as part of its program, but sponsor a preview screening at the Herzliya Cinematheque of a new Israeli film – Yaelle Kayam's "**Mountain**" – that has been influenced by this pioneering work. Kayam's portrait of an Orthodox woman living in a cemetery on Jerusalem's Mount of Olives may seem worlds away from that of Jeanne Dielman, a bourgeois housewife in 1970s Bruxelles. Yet in conveying "the sense of a living woman entombed" (Variety), "Mountain" reveals an indebtedness to Akerman's potent vision on modern female experience, and points to her lasting impact on the cinematic landscape of Israel, a country to which she often referred as a second home.

In tying these strands together, "Another Look" crosses through different cultures and periods, building bridges in the most unlikely of places. This, we believe, is also the power of cinema, for it allows us, by its very nature, to traverse time and space, and visit sites that were previously inaccessible. Yet for this power to continue on, its vehicle – the films themselves – must be let to live proudly on our screens. This is the cause of audiovisual restoration, to which we happily lend a helping hand.

The Project Team

על "מבט נוסף 2016"

"מבט נוסף – פרויקט קולנוע אירופי משוחזר" הוא מחווה למאמצים שארכיונים ברחבי אירופה משקיעים בהגנה על המורשת האודיו-ויזואלית של מדינותיהם השונות. תחת חסות האיחוד האירופי, ותוך שיתוף פעולה של שגרירויות ומכוני תרבות אירופים בישראל, הפרויקט מציג כל שנה מבחר של סרטים, אחד מכל אחת מהמדינות המשתתפות, בגרסאות משוחזרות ובפורמטי הקרנה איכותיים. דרך הקרנות אלה, תקוותנו היא להעלות מודעות לקולנוע אירופי קלאסי ולאמצעים בהם משמרים אותו.

התכנית השנה כוללת עשרה סרטים, אשר יוקרנו בסינמטקים של תל אביב, ירושלים, חיפה, חולון, והרצליה במהלך החודשים ינואר-פברואר, 2016. בדומה למהדורות קודמות, גם המבחר של 2016 מאורגן סביב תמה. תמה זאת, "**משחקי תפקידים: נשיות וגבריות בקולנוע**", קושרת את סרטי המהדורה סביב מה שהם אומרים על מערכת היחסים בין תפקידי מגדר מסורתיים והמערך הרחב יותר של כוחות פוליטיים/תרבותיים/כלכליים. אך המטרה כאן אינה רק לדון בתפיסות היסטוריות אירופיות של מהו באופן קונבנציונלי "נשי" או "גברי", אלא לאתר בהן, לפחות באופן חלקי, את שורשי התפקידים המגדריים העכשוויים בישראל. כמתחייב מכך, "מבט נוסף 2016" מבקש לספק לקהל המקומי נקודת מבט יחודית שמתוכה יוכל לתהות על המאפיינים שמיוחסים לגבריות ונשיות בחברה הישראלית של ימינו.

בהמשך לכוונה זו, המהדורה השנה כוללת שני אירועים מיוחדים אשר מחזקים את הקשר שלה עם המציאות החברתית הישראלית. ראשית, ובשאיפה לפצוח במסורת חדשה, "מבט נוסף 2016" יציג סרט ישראלי משוחזר – "**שלושה ימים וילד**" של אורי זוהר – כתוספת לתכנית ההקרנות האירופית שלו. סרטו של זוהר מהווה מראה חשובה לכיצד נורמות הגבריות והנשיות הישראלית התעצבו בנקודת מפתח בהיסטוריה הלאומית; אך כיצירה שהושפעה רבות מהאסתטיקה של הקולנוע האירופי, הוא גם מהדהד עם סרטים רבים אחרים שמוקרנים השנה במסגרת התכנית הרשמית של הפרויקט. בנוסף, הצגתו בגרסא דיגיטלית משוחזרת שופכת אור על העבודה שמתבצעת היום מאחורי הקלעים לשם שימור הקולנוע הישראלי הקלאסי. עבודה זאת עומדת במרכז **סיור מודרך חד פעמי בארכיון הסרטים הישראלי**, שיתקיים לפני ההקרנה של "שלושה ימים וילד" בסינמטק ירושלים.

שנית, כ**מחווה לקולנוענית שנטל אקרמן** אשר הלכה לעולמה לאחרונה, "מבט נוסף" לא רק יקרין את סרטה "ז'אן דילמן" כחלק מתכניתו השנה, אלא גם יתן חסותו להקרנת טרום בכורה בסינמטק הרצליה של "**ההר**" – סרט ישראלי חדש בבימויה של יעל קיים, אשר הושפע מעבודה נחשונית זו של היוצרת הבלגית המנוחה. הדיוקן האנושי אותו משרטטת קיים, ושבמרכזו עומדת אישה חרדית אשר גרה בפאתי בית קברות יהודי בהר הזיתים, נראה שונה באופיו מהעולם של ז'אן דילמן, עקרת בית בורגנית בבריסל של שנות ה70'. אבל באופן שהוא מעביר "את התחושה של אישה הקבורה בעודה בחיים" (וריאטי), ניתן למצוא עדות לחוב ש"ההר" חב לחזונה המהפכני של אקרמן סביב החוויה הנשית המודרנית, ולמשקל תרומתה לנוף הקולנועי של ישראל, מדינה אותה הגדירה לא פעם כביתה השני.

בטוויית חוטים אלה, "מבט נוסף" חוצה תרבויות ותקופות שונות, ובונה גשרים במקומות הכי בלתי צפויים. אנו מאמינים שזהו גם כוחו של הקולנוע, שכן הוא מאפשר לנו, מעצם טבעו, לברוח ממגבלות הזמן והמרחב, ולבקר באתרים שבאופן רגיל יהיו בלתי נגישים בעבורנו. כח זה, יש לומר, יכול להתקיים רק אם הסרטים שדרכם הוא מתממש ימשיכו לחיות על מסכינו. למשימה זאת נרתמים מומחי השחזור האודיו-ויזואלי, אשר את מלאכתם באנו לחגוג במסגרת זאת.

צוות הפרויקט

RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

	סינמטק חולון Holon Cinematheque	סינמטק הרצליה Herzliya Cinematheque	סינמטק חיפה Haifa Cinematheque	סינמטק ירושלים Jerusalem Cinematheque	סינמטק תל אביב Tel Aviv Cinematheque	
SUBURBAN CABARET AUSTRIA, 1935		**13.2** 18:00	**26.1** 21:15	**18.1** 19:00	**24.1** 19:00	קברט הפרברים אוסטריה, 1935
OUR DIRECTOR ROMANIA, 1955	**28.1** 18:00	**6.2** 18:00	**20.1** 19:00	**29.1** 14:00	**15.1** 14:00	המנהל שלנו רומניה, 1955
DEATH OF A CYCLIST SPAIN, 1955			**19.1** 21:15	**26.1** 19:00	**17.1** 21:00	מותו של רוכב אופניים ספרד, 1955
THE GREEN YEARS PORTUGAL, 1963	**27.1** 20:30	**30.1** 18:00	**23.1** 17:00	**23.1** 21:00	**19.1** 19:00	השנים הירוקות פורטוגל, 1963
THE UMBRELLAS OF CHERBOURG FRANCE, 1964	**20.1** 20:30	**16.1** 18:00	**17.1** 19:00	**20.1** 18:00	**14.1** 21:00	מטריות שרבורג צרפת, 1964
FISTS IN THE POCKET ITALY, 1965	**20.1** 18:00		**18.1** 21:00	**19.1** 19:00	**16.1** 21:00	אגרופים בכיסים איטליה, 1965
FACE TO FACE GREECE, 1966			**21.1** 21:30	**28.1** 21:15	**20.1** 19:00	פנים אל פנים יוון, 1966
DAISIES CZECHOSLOVAKIA, 1966	**25.1** 20:30	**23.1** 18:00	**24.1** 19:00	**21.1** 20:00	**23.1** 21:00	מרגניות צ'כוסלובקיה, 1966
JEANNE DIELMAN BELGIUM, 1975		**18.2** 20:00	**28.1** 18:00	**17.1** 19:00	**21.1** 19:30	ז'אן דילמן בלגיה, 1975
CAMERA BUFF POLAND, 1979	**21.1** 18:00	**16.1** 20:30	**25.1** 21:15	**25.1** 19:00	**18.1** 19:00	צלם חובב פולין, 1979
THREE DAYS AND A CHILD ISRAEL, 1967	**14.1** 18:00	**3.2** 21:00	**30.1** 15:00	**28.1** 19:00	**22.1** 14:00	**שלושה ימים וילד** ישראל, 1967

Info & Tickets מידע וכרטיסים

THE SECRETS OF THE FILM ARCHIVE – A GUIDED TOUR

Join us on a guided tour inside the Israel Film Archive and discover how films look like outside of the screening room. Our tour will include a visit to the various archive departments, where we will have the chance to both see and touch 16 and 35 mm celluloid film, as well as other historical film formats. During this visit, we will learn from archive specialists about the efforts made to preserve the cinematic heritage of Israel, the challenges of creating new digital copies, the work of the archivist and how it is meant to cater to filmmakers, scholars, and cinematheques both in Israel and worldwide.

The event is free of charge and open to the public upon pre-registration.

Thursday, 28.1.16, 17:45-18:45
Meeting point: entrance to the Jerusalem Cinematheque, 11 Hebron Rd.
Registration: 3days@ambfr-il.org

סודות הארכיון לסרטים - סיור מודרך

הצטרפו אלינו לסיור חוויתי בארכיון הישראלי לסרטים! בואו לגלות איך נראים הסרטים מחוץ לחדרי ההקרנה. נבקר בחללי הארכיון, נראה ונמשש מקרוב פילם צלולואיד 16 ו-35 מ"מ ופורמטים קולנועיים היסטוריים נוספים, נשמע על מאמצי הארכיון לשמר את המורשת הקולנועית הישראלית, ועל אתגרי השימור של העותקים הדיגיטליים החדשים, מה כוללת עבודת הארכיונאים וכיצד היא נועדה לשרת את קהילת הקולנוע בישראל, חוקרים וסינמטקים בכל רחבי הארץ והעולם.

הארוע הוא בחינם ופתוח לקהל הרחב בהרשמה מראש.

יום חמישי, 28.1.16, 17:45-18:45
נקודת מפגש: רחבת הכניסה לסינמטק ירושלים, דרך חברון 11
להרשמה: 3days@ambfr-il.org

Tickets לרכישת כרטיסים

סינמטק חולון Holon Cinematheque 03-5021552 www.mediatheque.org.il	סינמטק הרצליה Herzliya Cinematheque 09-9565008 www.hcinema.org.il	סינמטק חיפה Haifa Cinematheque 04-8338888 www.haifacin.co.il מבצע 1+1	סינמטק ירושלים Jerusalem Cinematheque 02-5654356 www.jer-cin.org.il מבצע 1+1 עם רכישת כרטיס אחד ניתן לבחור כרטיס נוסף לכל סרט בפסטיבל	סינמטק תל אביב Tel Aviv Cinematheque 03-6060800 www.cinema.co.il כרטיס+כרטיס שני ב- 50% הנחה

facebook
www.facebook.com/anotherlookfilmproject
www.anotherlook.co.il

משחקי תפקידים: נשיות וגבריות בקולנוע

ROLE PLAY: FEMININITY AND MASCULINITY ON FILM

קברט הפרברים
[אוסטריה, 1935]

המנהל שלנו
[רומניה, 1955]

מותו של רוכב אופניים
[ספרד, 1955]

השנים הירוקות
[פורטוגל, 1963]

מטריות שרבורג
[צרפת, 1964]

אגרופים בכיסים
[איטליה, 1965]

פנים אל פנים
[יוון, 1966]

מרגניות
[צ'כוסלובקיה, 1966]

ז'אן דילמן, רחוב דו קומרס 23, בריסל 1080
[בלגיה, 1975]

צלם חובב
[פולין, 1979]

SUBURBAN CABARET
(AUSTRIA, 1935)

OUR DIRECTOR
(ROMANIA, 1955)

DEATH OF A CYCLIST
(SPAIN, 1955)

THE GREEN YEARS
(PORTUGAL, 1963)

THE UMBRELLAS OF CHERBOURG
(FRANCE, 1964)

FISTS IN THE POCKET
(ITALY, 1965)

FACE TO FACE
(GREECE, 1966)

DAISIES
(CZECHOSLOVAKIA, 1966)

JEANNE DIELMAN, 23 QUAI DU COMMERCE, 1080 BRUXELLES
(BELGIUM, 1975)

CAMERA BUFF
(POLAND, 1979)

"Role Play" - Theme Description

In recent years, Israeli public discourse has become increasingly interested in questioning the traditional models of masculinity and femininity. "Another Look 2016" seeks to contribute to this debate by focusing its thematic concern on the ways in which cinema intersects with such normative gender roles. The films offered in this year's selection succinctly reflect the effects of historical forces on masculine and feminine norms in Europe. Yet the purpose here is not only to discuss the European context, but to provide local viewers with new ways through which to look at how "femininity" and "masculinity" are performed in Israel today.

In spite of being often treated as "natural", the expected attributes and behaviors of masculinity or femininity are social constructs, which shape and are shaped by structures of power. Accordingly, they may be open for assimilation, negotiation, and/or rejection as part of individual processes of identity making. Such processes take place in interaction with cultural forms, including that of cinema. In this framework, the European films of "Another Look 2016" prove particularly interesting test cases, for they each challenge the normative traits associated with masculinity and/or femininity. This does not mean that all these texts offer radical alternatives to traditional gender roles; indeed, many of them still retain a measure of conservativeness in their stance on what should be sanctioned in the realms of "manhood" or "womanhood". Yet their challenge inevitably opens up a potential space for us to consider how gender norms play out, and are played with, in their respective national settings.

Though representing different sociohistorical moments, these films' treatment of gender roles is nevertheless connected through various threads. For one, the issue of how modernity revised the traditional terms of masculinity and femininity preoccupies several of the program's entries, including "Suburban Cabaret", "The Green Years", and "Face to Face". In these instances, the dialectic of modernity and tradition is transposed upon conflicts between classes or between urban and rural, often at the service of nostalgia for a lost past. Also connecting several of these films is the influence of authoritarian religious/political regimes on normative gender roles. In texts like "Our Director", "Camera Buff", "Fists in the Pocket", and "Death of a Cyclist", such interest seems focused on unsettling the classic model of heroic masculinity, whether for critical or recuperative ends. In contrast, "Jeanne Dielman" and "Daisies" respond to the contemporaneous rise of feminist consciousness by presenting female-centered narratives that defy patriarchal ideology. While several of the program's films ("The Umbrellas of Cherbourg", for example) offer subtle commentary on women's oppression under patriarchy that often gets lost in a romanticized male fantasy of femininity, these two revolutionary works rip through such fiction so as to highlight female experience in a modern yet still chauvinist European culture.

The relevance of these connecting threads to Israeli society is far reaching. It may lead us to ask: how does the masculinist authoritarian discourse of macho militarism continue to affect our understanding of proper Israeli manhood? To what extent does religious traditionalism have an impact on Israeli gender behavior, and what does this say about Israel's avowed allegiance to liberal and liberatory gender definitions? How does Israeli feminism operate today, and how can it further its goals in the future, especially in reference to the visual representation of women? Such queries do not invite easy answers, but by addressing them head-on, we can hopefully broaden the spectrum of gender roles, aiding an individual to identify with both "masculine" and "feminine" traits, as well as defy these categories altogether. Cinema, we would argue, provides us with the means to do just that.

"משחקי תפקידים" – תיאור התמה

בשנים האחרונות, החל השיח הציבורי בישראל לאתגר בצורה הולכת וגוברת את הדגמים המסורתיים של גבריות ונשיות. "מבט נוסף 2016" מבקש לתרום לשיח זה באמצעות התמקדות תמטית באופנים שבהם הקולנוע מצטלב עם תפקידים מגדריים אלה. הסרטים שיוקרנו במסגרת זו משקפים באופן תמציתי את השפעותיהם של כוחות היסטוריים על נורמות הגבריות והנשיות באירופה. עם זאת, המטרה של תכנית זו אינה לדון בהקשר האירופי בלבד, כי אם לספק לקהל המקומי דרכים חדשות שבאמצעותן יוכל לבחון כיצד תפקידים "נשיים" ו"גבריים" מתנהלים בישראל של ימינו.

למרות ההתייחסות הרווחת אליהן כ"טבעיות", התכונות המצופות מהתנהגות "גברית" או מזו "הנשית" הן הבניות שמתקיימות ביחס למבני כוח חברתיים. כפועל יוצא, תכונות אלו נתונות להטמעה, למשא ומתן ו/או לדחייה, כחלק מתהליכי בניית זהות אינדיבידואלים. הזהות המגדרית נרכשת ומתהווה תוך מפגש עם ביטויים שונים של תרבות, בינהם ניתן לכלול את סרטי הקולנוע. בהתייחס לכך, הסרטים האירופים המוצגים ב"מבט נוסף 2016" מהווים מקרי מבחן מעניינים במיוחד, היות והם מאתגרים את המאפיינים הנורמטיביים שמיוחסים לגבריות ו/או לנשיות בחברה. אין בזה כדי לומר כי בכל אחת מהיצירות קיימות חלופות מהפכניות לתפקידי המגדר המסורתיים; בחלק ניכר מהן אף ניתן להבחין במידה מסוימת של שמרנות בכל הנוגע למה שניתן לכלול בתוך ההגדרה החברתית של "גבר" או "אישה". אך האתגר אותו הן מציבות מאפשר לפתוח את התחומים המקובעים לבחינה מחודשת ולבדוק כיצד נורמות של מגדר מתבטאות או משתנות בהקשר המקומי של כל מדינה.

על אף שסרטים אלו מתרחשים על רקעים תרבותיים והיסטוריים שונים, את גישתם לתפקידי המגדר ניתן לשזור יחד במספר חוטים. למשל, העיסוק בשינוי שהביאה עמה המודרניות למושגים המסורתיים של גבריות ונשיות הוא מוקדם של מספר מכותרי התכנית, בינהם "קברט הפרברים", "השנים הירוקות", ו"פנים אל פנים". במופעים אלה, היחסים בין המודרניות למסורת מושלכים על קונפליקטים בין מעמדות או בין העירוני לכפרי, לרוב תוך מתן ביטוי לתחושת נוסטלגיה לעבר אבוד. חוט נוסף המחבר בין הסרטים הוא ההשפעה של משטרים סמכותניים, הן מבחינה דתית והן מבחינה פוליטית, על תפקידי המגדר המוסכמים. ביצירות דוגמת "המנהל שלנו", "צלם חובב", "אגרופים בכיסים", ו"מותו של רוכב אופניים", עיקר העיסוק בנושא הוא סביב פירוק הדגם הקלאסי של גבריות הירואית, בין אם זה מתוך כוונה לעורר ביקורת או להחזיר עטרה ליושנה. לעומתם, "ז'אן דילמן" ו"מרגניות" מייצגים את עליית התודעה הפמיניסטית בתקופתם, המובעת באמצעות נרטיבים שבמרכזם עומדות נשים אשר קוראות תיגר על האידאולוגיה הפטריארכלית. בעוד שחלק מהסרטים (לדוגמא, "מטריות שרבורג") מביעים ביקורת מרומזת על דיכויין של נשים על-ידי הפטריארכיה, אמירה שלרוב אובדת בתוך פנטזיה גברית רומנטית על נשיות, שתי יצירות מהפכניות אלה חותרות תחת בדיונות מסוג זה כדי להבליט את החוויה הנשית בתרבות האירופית שהיא מודרנית אך עדיין שוביניסטית.

הרלוונטיות של חיבורים אלה לחברה הישראלית היא משמעותית. אנו עשויים לשאול את עצמנו: כיצד השיח הסמכותני של מיליטריזם מאצ'ואיסטי ממשיך להשפיע על תפיסתנו של מהי גבריות ישראלית "נכונה"? עד כמה משפיעה המסורתיות הדתית על ההתנהגות המגדרית בישראל ומה ניתן להסיק מכך לגבי המחויבות הישראלית כלפי הגדרות מגדר ליברליות משחררות? כיצד פועל הפמיניזם בישראל היום ומה ניתן לעשות כדי לעזור להישגיו העתידיים, במיוחד בכל הקשור לייצוג הויזואלי של נשים? תהיות מסוג זה אינן מזמנות תשובות פשוטות, אך בהתמודדות ישירה איתן, התקווה היא כי ניתן יהיה להרחיב את ספקטרום תפקידי המגדר, ובכך לתת את החופש לכל פרט להזדהות בו זמנית עם תכונות "גבריות" ו"נשיות", כמו גם לשלול קטגוריות מגדריות אלה מהיסוד. הקולנוע, כך אנו מאמינים, מספק את הכלים להתמודדות שכזו.

קברט הפרברים SUBURBAN CABARET

קברט הפרברים (אוסטריה, 1935)

בימוי: ורנר הוכבאום

תסריט: ורנר הוכבאום, ארנסט נויבאך
(על-פי מחזה מאת פליקס זלטן)

צילום: אדוארד הש

עריכה: לודולף גריזבאך

משחק: לואיזה אולריך, מתיאס ויימן,
אוסקר זימה, האנס מוזר

ש/ל, 93 דקות
תרגום לעברית

SUBURBAN CABARET (AUSTRIA, 1935)

Directing: Werner Hochbaum

Screenplay: Werner Hochbaum, Ernst Neubach (based on a play by Felix Salten)

Cinematography: Eduard Hoesch

Editing: Ludolf Grisebach

Cast: Luise Ullrich, Mathias Wiemann, Oskar Sima, Hans Moser

B/W, 93 minutes
Hebrew subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 24.1.16 - 19:00 | JERUSALEM: 18.1.16 - 19:00 | HAIFA: 26.1.16 - 21:15 | HERZLIYA: 13.2.16 - 18:00

סינמטק:
תל אביב 24.1.16 – 19:00 | ירושלים 18.1.16 – 19:00 | חיפה 26.1.16 – 21:15 | הרצליה 13.2.16 – 18:00

באוסטריה של ערב פרוץ מלחמת העולם הראשונה, יוזף, שרטט במקצועו, ומיצי, זמרת קברטים מתחילה, עומדים להינשא. כמי שמאמין בהשפעות המשחיתות של עולם הקברטים, דורש יוזף ממיצי טרם גיוסו שתעזוב את וינה ותעבור לגור בבית הוריו שבכפר. תחילה מסכימה מיצי לבקשת ארוסה, אך ככל שהזמן עובר, אווירת הכפר חונקת אותה והיא בורחת חזרה לבמת הקברט. זעמו של יוזף לאור החלטתה ודרישתו כי תעזוב לאלתר את הקברט רק מרחיקים את מיצי ממנו, ומובילים אותה לשקוע יותר ויותר לתוך תהומות הדקדנטיות הוינאית.

"קברט הפרברים" צולם באוסטריה על-ידי הבמאי הגרמני ורנר הוכבאום, יוצר ידוע בתקופתו שנטיותיו השמאלניות הפכו אותו לאישיות בלתי רצויה בגרמניה הנאצית. בעוד שסיפור המחזה האנטי-מיליטריסטי עליו התבסס הסרט מתרחש בתחילת המאה ה-20, הוכבאום העביר את העלילה לשנת 1913 כחלק מנסיונו להגיב על עליית העריצות הגרמנית והשפעתה על היחסים המגדריים. יוזף, שגדל בברלין, מייצג בהתאמה את עריצות זו דרך רטוריקה שמרנית ומדי צבא. אך ערכיו המוסריים מחמירים מדי, וגינוני החיילות שלו חלשים מדי, מכדי להפוך אותו לדמות מושכת. לעומתו, דמותה של מיצי מעניינת ומורכבת בהרבה. כגילום הסמל השוביניסטי של "הנערה הוינאית המתוקה", היא לעתים קרובות נכנעת לדגש השמרני של קטגוריה זו על פסיביות ותום נשיים. אך דרך המימוש העצמי שלה כאמנית, ניתן לראות גם כיצד מיצי מתנגדת לנטיות פטריארכליות שכאלה, תוך שהיא מצביעה על האפשרות שסמל מגדרי זה "טומן בחובו פוטנציאל חתרני" (אלכסנדרה זייבל). באמצעות נרטיב ההעצמה של מיצי, "קברט הפרברים" ביקש לאותת על חירויות שניתנו לנשים תחת משטר הסוציאל דמוקרטים ב"וינה האדומה" של שנות ה-20', ולהציע אותן ככח נגד למיליטריזם הגברי. אם ביקורת זאת מופיעה רק כמימד מובלע של הסרט, הדבר מעיד ככל הנראה פחות על כוונת היוצר ויותר על לחצי הצנזורה שהופעלו עליו בידי הדיקטטורה האוסטרו-פשיסטית של אותן השנים.

On the eve of World War I, architectural draughtsman Josef and aspiring cabaret performer Mizzi are about to be wed. Josef is afraid that cabaret life may corrupt his fiancé, so before enlisting he asks her to move from Vienna to his parents' countryside home. While acquiescing at first, Mizzi ultimately finds rural life too stifling, and returns to the cabaret stage. Angered by her decision, Josef demands that she quit her frivolity, but this only pushes Mizzi away, and into the lower depths of Viennese decadence.

A little known gem, "Suburban Cabaret" was filmed in Austria by German director Werner Hochbaum, then a well-known cineaste whose leftist affiliations made him persona non grata in Nazi Germany. Adapting an anti-militarist play on turn-of-the-century Vienna, Hochbaum pushed its setting forward to 1913 in order to comment on the rise of German authoritarianism and its implications on gender relations. Within this framework, the Berlin-raised Josef comes to represent an authoritarian "German correctness" through traditional rhetoric and military costume; yet his morals are too stringent, and his soldier's posturing too enfeebled, so as to be deemed appealing. Mizzi, on the other hand, presents a more complex figure. Capturing the chauvinist trope of the "Sweet Viennese Girl", she often succumbs to its conservative attributes of passivity and innocence. Yet through self-actualization as an artist, Mizzi also counters such paternalistic tendencies, showing this gender role to "carry subversive potential" (Alexandra Seibel). In so doing, "Suburban Cabaret" gestures towards the freedoms women attained under Social Democrat rule in 1920s "Red Vienna", and suggests that they can act as a counterforce to masculine militarism. Such suggestions, however, often remain implicit, in no small measure because of the censorship pressures applied by the then newly-established Austrofascist dictatorship.

פורום תרבות אוסטרי
Austrian Cultural Forum Tel Aviv
FILM ARCHIV AUSTRIA
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

OUR DIRECTOR המנהל שלנו

המנהל שלנו (רומניה, 1955)

בימוי: ז'אן גיאורגסקו

תסריט: אדוארד מזינצ'סקו

צילום: יאן קוסמה, אנדריי פהר

משחק: אלכסנדרו גיוגארו,
גריגורה וסיליו בירליץ', אנג'לה קיוארו

ש/ל, 71 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

OUR DIRECTOR (ROMANIA, 1955)

Directing: Jean Georgescu

Screenplay: Eduard Mezincescu

Cinematography: Ion Cosma,
Andrei Feher

Cast: Alexandru Giugaru,
Grigore Vasiliu Birlic, Angela Chiuaru

B/W, 71 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 15.1.16 - 14:00 | JERUSALEM: 29.1.16 - 14:00 | HAIFA: 20.1.16 - 19:00 | HERZLIYA: 6.2.16 - 18:00 | HOLON: 28.1.16 - 18:00

סינמטק:
ת"א 15.1.16 – 14:00 | ירושלים 29.1.16 – 14:00 | חיפה 20.1.16 – 19:00 | הרצליה 6.2.16 – 18:00 | חולון 28.1.16 – 18:00

At a plant in communist Romania, everybody is getting ready for a special ceremony awarding job excellence. Yet when a couple of workers publicly raise criticism as to the plant's commitment to proletarian values, the esteemed director grows anxious that his privileges will soon be taken away. Attempting to mend his ways, he makes use of a bumbling clerk whose only real concern in life is to his vegetable garden. Yet such efforts seem too antithetical to his character, landing the executive in an even bigger mess.

Under communist rule, 1950s Romania committed itself to a new egalitarian ethos which nullified gender hierarchies; women were considered capable of hard work just like men, and bourgeois notions of marriage were replaced with the vision of a man-woman partnership aimed at benefiting the nation. Such ideas clearly serve as the background for Jean Georgescu's noted satire, "Our Director". As a microcosm of the country at the time, the film's plant shows a staggering lack of commitment to socialism; the employees, from the director down to his clerks, are either lazy, self-serving, or both. None of them achieves the heroic stature of the idealized working class hero; none but one perhaps – the instigator of criticism, a female worker. It is in Georgescu's choice to align such attacks with a female voice that one finds an attempt, not only to highlight a lack of gender equality within Romanian reality, but also to empower women over men. Such reversal of patriarchal stances may still have fortified the state's demand that "in socialist Romania, women had to become heroines" (Iulia Popovici). But it also added to the film's subversive charge, and probably contributed to Georgescu's subsequent fall from favor with the nation's powers-that-be.

ברומניה הקומוניסטית, עובדי מפעל מתכוננים לטקס חלוקת מענקי הצטיינות. אבל החגיגה נגמרת כאשר קומץ מהעובדים מבקר בפומבי את המחויבות של המפעל לערכי מעמד הפרולטריון. בעקבות הביקורת, המנהל חושש שינטלו ממנו זכויות היתר שלו, וכדי לכפר על מעשיו, מגייס לעזרתו פקיד לא יוצלח שכל מעייניו נתונים לגינת הירק שלו. אך מאמציו של המנהל מתנגשים ביתר שאת עם אופיו, ורק מוסיפים לשלל צרותיו.

האתוס הקומוניסטי ששלט ברומניה של שנות ה-50' היה מחויב לביטול היראכיות מגדריות, כך שנשים נחשבו כמי שיכלו לעסוק באותם המקצועות שבהם עסקו גברים, והמושג הבורגני של נישואים הוחלף ברעיון של שותפות בין גבר לאישה שכל מטרתה לשרת את טובת הלאום. אין ספק כי אתוס זה משמש כרקע לסאטירה הידועה "המנהל שלנו", בבימויו של ז'אן גיאורגסקו. המפעל, כמיקרוקוסמוס של המדינה, מדגים חוסר מחויבות משווע לאידיאולוגיה הסוציאליסטית. העובדים, החל מהמנהל וכלה בפקידיו, הינם עצלנים או אנוכיים, או גם וגם. אף לא אחד מהם מגלם בעצמו את העמדה ההירואית של גיבור מעמד הפועלים, למעט אולי מי שיוזמת את המחאה, אחת מהנשים שעובדות במפעל. בחירתו של גיאורגסקו להשמיע מתקפות אלה דרך קולה של אישה משמשת לא רק להדגשת חוסר השיוויון המגדרי שבמציאות הקומוניסטית, אלא גם להעצמה נשית. ייתכן שהיפוך זה של העמדות הפטריארכליות שירת בסופו של דבר את עמדת המדינה כי "ברומניה הסוציאליסטית, היה על נשים להפוך לגיבורות" (יוליה פופוביצ'י); אך הוא גם תרם למסר החתרני של הסרט, אשר בגינו, ככל הנראה, סר חינו של גיאורגסקו בקרב שלטונות רומניה של אותה התקופה.

מותו של רוכב אופניים DEATH OF A CYCLIST

מותו של רוכב אופניים (ספרד, 1955)

בימוי ותסריט: חואן אנטוניו בארדם

צילום: אלפרדו פראילה

עריכה: מרגריטה אוצ'ואה

משחק: אלברטו קלוסאס, לוסיה בוסה, אוטלו טוסו, קארלוס קסאראוייה

88 דק', ש/ל
תרגום לעברית

DEATH OF A CYCLIST (SPAIN, 1955)

Directing and Screenplay: Juan Antonio Bardem

Cinematography: Alfredo Fraile

Editing: Margarita Ochoa

Cast: Alberto Closas, Lucia Bosé, Otello Toso, Carlos Casaravilla

B/W, 88 minutes
Hebrew subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE: TEL AVIV: 17.1.16 - 21:00 | JERUSALEM: 26.1.16 - 19:00 | HAIFA: 19.1.16 - 21:15

סינמטק: תל אביב 17.1.16 – 21:00 | ירושלים 26.1.16 – 19:00 | חיפה 19.1.16 – 21:15

During a secret getaway, college professor Juan and married socialite Maria José run over a cyclist. Afraid that the truth of their affair will come out, they leave the man to die. This choice affects them both differently: while Maria José wishes to return to her life of comfort, Juan finds in guilt an opportunity to rise above his bourgeois complacency and achieve redemption. Such discrepancy would pull the two lovers apart, to catastrophic results.

Juan Antonio Bardem's "Death of a Cyclist" is the most known work to come out of the Madrid Film School – a group of leftist filmmakers who challenged the ultra-conservative ideology of Franco's Spain, and specifically its reliance on Fascism's and Catholicism's masculine mystique. In performing this critique, Bardem capitalized on melodrama, a genre often associated with femininity, so as to engender a non-normative kind of male hero. Though a combatant on Franco's side during the Civil War, Juan is now a far cry from the stalwart macho warrior that Francoist mythology extolled. As a weak intellectual, his posture is one of an antihero. And from this position, he is uniquely able to expose the moral failings of his bourgeois milieu, and by implication, to unsettle the patriarchal supremacy that it used as a protective guise. Yet such critical efforts do not necessarily paint the film's relationship with gender as radical, for in redeeming Juan, "Death of a Cyclist" sanctifies a new form of idealized manhood with a familiar chauvinist allure. It is thus not coincidental that this redemption comes at the cost of reducing women to basic chauvinist stereotypes. In particular, with the depiction of Maria José as a "raven-haired corrupt femme fatale" (Marsha Kinder), the film's lingering patriarchal commitments become painfully evident.

חופשתם הסודית של חואן, מרצה באוניברסיטה, ומריה חוזה, אשת חברה נשואה, נקטעת כאשר השניים דורסים רוכב אופניים במכוניתם. מחשש כי דיווח התאונה יוביל לחשיפת הרומן בינהם, הם משאירים את האיש למות בצד הכביש. החלטה זו משפיעה על כל אחד מהם באופן אחר: בעוד שמריה חוזה מבקשת לחזור לחיי הנוחות שלה, חואן מוצא ברגשות האשם הזדמנות להתעלות מעל לשאננותו הבורגנית ולהשיג גאולה עצמית. הפער בעמדותיהם יוביל לקרע בין הנאהבים שלו תוצאות הרסניות.

"מותו של רוכב אופניים" של הבמאי חואן אנטוניו בארדם הוא הסרט המוכר ביותר שיצא מאסכולת הקולנוע של מדריד - קבוצת קולנוענים שמאלניים שחתרה תחת האידיאולוגיה האולטרה-שמרנית של המשטר הפרנקיסטי, ובפרט תחת שימושה בהילת הסמכות הגברית של הפשיזם והקתוליות. בארדם מעביר ביקורת זו תוך ניצול אלמנטים של המלודרמה, ז'אנר המזוהה פעמים רבות כ"נשי", וזאת על מנת להציג גיבור גברי מסוג אחר. על אף שנלחם לצידו של פרנקו במהלך מלחמת האזרחים של ספרד, חואן רחוק מאוד מהדימוי של הלוחם המאצ'ו והחסון שהולל על-ידי המיתולוגיה הפרנקיסטית. עמדת האינטלקטואל החלש הופכת אותו לאנטי-גיבור, מה שמאפשר לו לחשוף את הכשלים המוסריים של סביבתו הבורגנית, ולפורר את מעטה המגן של עליונות פטריארכלית אשר מאחוריו כשלים אלה הוחבאו. בד בבד, הביקורת שקיימת ב"מותו של רוכב אופניים" אינה בהכרח מורה על תפיסה מהפכנית של תפקידי מגדר, מאחר שדרך גאולתו של חואן הסרט למעשה מקדש מודל חדש של גבריות אידיאלית בעל מטען שוביניסטי דומה לזה של קודמיו. כמתחייב מכך, העובדה כי גאולה זו מתקיימת במחיר של צמצום הדמויות הנשיות בסרט לסטריאוטיפים שוביניסטים בסיסיים אינה מקרית. במיוחד בהצגתה של מריה חוזה כ"פאם פאטאל שחורת שיער ומושחתת" (מרשה קינדר), הקהל יכול להבחין בנקל כיצד הסרט נותר שבוי בעולם הערכים הפטריארכלי.

EMBAJADA DE ESPAÑA EN ISRAEL
cooperación española
Instituto Cervantes Tel Aviv
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

THE GREEN YEARS השנים הירוקות

השנים הירוקות (פורטוגל, 1963)

בימוי: פאולו רושה

תסריט: נונו ברגאנקה, פאולו רושה

צילום: לוק מירו

עריכה: מרגרטה מנגס

מוסיקה: קרלוס פארדס

משחק: רואי גומז, איזבל רות, פאולו רנאטו

ש/ל, 91 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

THE GREEN YEARS (PORTUGAL, 1963)

Directing: Paulo Rocha

Screenplay: Nuno Bragança, Paulo Rocha

Cinematography: Luc Mirot

Editing: Margareta Mangs

Music: Carlos Paredes

Cast: Rui Gomes, Isabel Ruth, Paulo Renato

B/W, 91 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 19.1.16 - 19:00 | JERUSALEM: 23.1.16 - 21:00 | HAIFA: 23.1.16 - 17:00 | HERZLIYA: 30.1.16 - 18:00 | HOLON: 27.1.16 - 20:30

סינמטק:
ת"א 19.1.16 – 19:00 | ירושלים 23.1.16 – 21:00 | חיפה 23.1.16 – 17:00 | הרצליה 30.1.16 – 18:00 | חולון 27.1.16 – 20:30

Leaving his rural life behind, the young Júlio aims to try his luck in Lisbon as an apprentice shoemaker. There he accidentally meets Ilda, a former country girl who is now employed as a maid by an upper-class family. While Júlio is unable to adjust to metropolitan living, Ilda seems to thrive on its promise of upward mobility. This fundamental opposition between the two gradually eats away at their budding romance, and leads them down a path of violence from which there is no return.

The first work of New Portuguese Cinema, "The Green Years" epitomized this movement's desire to counter the repressiveness of state-endorsed popular filmmaking and unveil the true realities of Salazar's Portugal. The film accomplishes this goal by interrogating the dominant social conflict between urban and rural, rich and poor, through its reverberations within the romantic sphere. Disconnected from his country roots, Júlio embodies the bewildering influence of urbanization on rural existence, and specifically on its traditional ethos of robust and honor-driven masculinity. While he, as a symbol of national manhood, is "emasculated" into passivity, Ilda, on the other hand, is given traditional "masculine" traits like independence and sexual aggressiveness that were not aligned with the dictatorship's chauvinist ideology. Coming together, their romance thus pushes to the fore a contemporaneous interest in fluid gender roles, while their subsequent confrontation captures a fear of the future this fluidity may create. It is in this fear that "The Green Years" divulges a conservative streak, wishing as it does to reverse the effects of modernity. But by making itself "secretive, mysterious, and poetic" (Manuel Mozos), Paulo Rocha's celebrated directorial debut also opens these conservative wishes up for audience questioning and even rejection.

לאחר שעזב את חייו בכפר, מנסה ז'וליו הצעיר את מזלו כשוליית סנדלר בליסבון. באחד הימים הוא פוגש במקרה באילדה, שגם עזבה את כפרה ועובדת כעת כעוזרת בית של משפחה עשירה. בעוד שז'וליו מתקשה לאמץ את אורח החיים העירוני, נדמה כי אילדה מוצאת השראה בהבטחה להתקדמות חברתית הטמונה בו. הניגוד העמוק בין גישותיהם הוא שבסופו של דבר גורם למשבר באהבתם, ומוביל אותם לעבר פתרון אלים שממנו אין דרך חזרה.

"השנים הירוקות" הוא היצירה הראשונה של תנועת הסינמה נובו הפורטוגלית, אשר ביקשה להתנגד להדחקה הקיימת בקולנוע הפופולרי של התקופה ולהציג ללא כחל ושרק את המציאות הקיימת תחת המשטר הדיקטטורי של אנטוניו סלזר. כדי להגשים מטרה זו, הסרט בוחן את הקונפליקטים המרכזיים בחברה הפורטוגלית בין העירוני לכפרי ובין העשיר לעני דרך השפעותיהם על מישור היחסים הרומנטים. כמי שמנותק משורשיו הכפריים, מגלם ז'וליו את ההשפעה המבלבלת שיש לעיור ולמודרניזציה על הקיום הכפרי המסורתי, ובמיוחד על האתוס השמרני של גבריות כפרית חסונה המונעת על-ידי תחושת כבוד. ובעוד שהוא מוצג כסמל לגבריות לאומית ש"הוחלשה" לכדי מצב של פסיביות, אילדה לחלופין מאופיינת כבעלת תכונות "גבריות" מסורתיות כגון עצמאות ואגרסיביות מינית, באופן שאינו מיישר קו עם האידיאולוגיה הפטריארכלית של הדיקטטורה. פרשנות אלגורית שכזו מגלה בסיפור האהבה בין השניים עדות לעניין בנזילות תפקידים מגדריים. יחד עם זאת, העובדה שהאהבה מדרדרת לעימות גם מעידה גם על פחד מהעתיד שאליו נזילות כזו יכולה להוביל. חשש זה, בתורו, חושף את המגמה השמרנית שקיימת ב"השנים הירוקות", ואשר עיקרה הרצון לבטל את השפעות המודרניזציה. אבל בזכות זה שמסריה מעוצבים ב"סודיות, מיסתורין, ופואטיות" (מנואל מוזום), יצירת הביכורים המהוללת של פאולו רושה אף פעם לא מאפשרת קבלה נטולת מחשבה של ערכים שמרניים, ואף פותחת בפני הקהל את האפשרות לדון בהם ולדחותם.

THE UMBRELLAS OF CHERBOURG מטריות שרבורג

מטריות שרבורג (צרפת, 1964)

בימוי ותסריט: ז'אק דמי

צילום: ז'אן ראבייה

עריכה: אן-מארי קוטרה, מוניק טיסייר

מוסיקה: מישל לגראן

משחק: קתרין דנב, נינו קסטלנובו, אן ורנון, מארק מישל

צבע, 87 דקות
תרגום לעברית ואנגלית

THE UMBRELLAS OF CHERBOURG (FRANCE, 1964)

Directing and Screenplay: Jacques Demy

Cinematography: Jean Rabier

Editing: Anne-Marie Cotret, Monique Teisseire

Music: Michel Legrand

Cast: Catherine Deneuve, Nino Castelnuovo, Anne Vernon, Marc Michel

COLOR, 87 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 14.1.16 - 21:00 | JERUSALEM: 20.1.16 - 18:00 | HAIFA: 17.1.16 - 19:00 | HERZLIYA: 16.1.16 - 18:00 | HOLON: 20.1.16 - 20:30

סינמטק:
ת"א 14.1.16 – 21:00 | ירושלים 20.1.16 – 18:00 | חיפה 17.1.16 – 19:00 | הרצליה 16.1.16 – 18:00 | חולון 20.1.16 – 20:30

מוכרת המטריות היפייה ז'נבייב (קתרין דנב בתפקידה המרכזי הראשון) והמוסכניק הנאה גי הם זוג צעיר ומאוהב. אבל הגורל חותר תחת אהבתם כאשר גי מגוים למלחמת אלג'יר, בעוד ז'נבייב ההרה נותרת מאחור. נדמה כי הפרידה היא עול קשה מנשוא, והעתיד יהיה שחור משחור. אך המציאות חזקה יותר משברונות הלב, והנאהבים לומדים כי החיים נמשכים למרות הכל.

"מטריות שרבורג", זוכה פרס דקל הזהב בפסטיבל קאן, יצא לאקרנים בצרפת במהלך תקופה שהתאפיינה בשפע כלכלי ובהאדרה של השקפות בורגניות על אהבה וזוגיות. לכאורה, הסרט משרת את השקפות אלו בכך שהוא מציג במרכזו סיפור קלאסי-רומנטי של אהבה הטרוסקסואלית. יחד עם זאת, בחירתו של הבמאי ז'אק דמי לספר את הסיפור באופנים פנטסטיים - כמיוזיקל מודע לעצמו שבו הדמויות לא חדלות מלשיר, ושמצולם בסכימת צבעים עזה ומלאת חיים - מאפשרת לנו לבחון את האהבה הרומנטית "ממרחק אירוני, תוך חשיפת האכזבה קורעת הלב שמתרחשת לאחר מימוש חלומותינו המומצאים" (אן דאגן). דרך בחינה זו, מעלה הסרט גם תהיות לגבי ההגדרות המסורתיות של תפקידים מגדריים נורמטיבים: כך, במקום שיגלם את דמות החייל ההירואי והמסוקס, גי מציג גרסה פחות "גברית" של גבריות, המאותתת לעיסוק המתמשך של דמי עם הזהות הקווירית שלו עצמו. לעומתו, הייצוג המוגזם של אידאל הנשיות באמצעות ז'נבייב - המהווה ראי למשיכה של הבמאי לנשיות המוקצנת של מרילין מונרו - מגדיר את אידיאל זה כיעד שאף פעם לא ניתן להשיגו במלואו, ואשר הנסיון לרדוף אחריו כרוך בקורבנות רבים.

Beautiful umbrella saleswoman Geneviève (played by the then-ingénue Catherine Deneuve) and handsome mechanic Guy are in a loving relationship. Fate intervenes, however, with Guy being drafted into the Algerian War and Geneviève being left behind, carrying his child in her womb. At first, separation seems unbearable, and dire omens loom on the horizon; yet as reality sets in, the two lovers gradually discover that life continues on, regardless.

"The Umbrellas of Cherbourg", winner of the Palme D'or at the Cannes Film Festival, came out during a postwar period of relative material affluence, characterized by a valorization of love and couplehood in their traditional bourgeois sense. At face value, the film seems to celebrate these values, bringing a classic narrative of heterosexual romantic love to the screen. Yet director Jacques Demy's choice to shape this story through fantastic rendering – as a musical where characters never stop singing, shot through an exuberant and vivacious color scheme – opens up a space to look at ideas of romantic love "with ironic distance and reveal the gut-wrenching disappointment that occurs upon fulfillment of these prefabricated dreams" (Anne Duggan). This, in turn, allows the film to question normative gender roles: with Guy, the hyper-masculine robustness of the male war hero is downplayed in favor of a more "effeminate" version of manhood, indicating Demy's longstanding preoccupation with his own queer identity; and with Geneviève, the over-the-top representation of ideal womanhood – mirrored through the director's own fascination with the hyperbolic femininity of Marilyn Monroe – exposes it as an unrelentingly demanding mode of performance that can never be fully attained, and whose pursuit incurs many sacrifices.

INSTITUT FRANÇAIS
Liberté • Égalité • Fraternité
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
AMBASSADE DE FRANCE EN ISRAEL
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

FISTS IN THE POCKET אגרופים בכיסים

אגרופים בכיסים (איטליה, 1965)

בימוי ותסריט: מרקו בלוקיו

צילום: אלברטו מראמה

עריכה: סילבנו אגוסטי

מוסיקה: אניו מוריקונה

משחק: לו קסטל, פאולה פיטגורה, מארינו מאסה, ליליאנה גראצ'ה

ש/ל, 108 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

FISTS IN THE POCKET (ITALY, 1965)

Directing and Screenplay: Marco Bellocchio

Cinematography: Alberto Marrama

Editing: Silvano Agosti

Music: Ennio Morricone

Cast: Lou Castel, Paola Pitagora, Marino Masé, Liliana Gerace

B/W, 108 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 16.1.16 - 21:00 | JERUSALEM: 19.1.16 - 19:00 | HAIFA: 18.1.16 - 21:00 | HOLON: 20.1.16 - 18:00

סינמטק:
ת"א 16.1.16 – 21:00 | ירושלים 19.1.16 – 19:00 | חיפה 18.1.16 – 21:00 | חולון 20.1.16 – 18:00

Inside a rural villa, in a state of self-imposed exile, four siblings live together with their mother. Tensions tear through their fragile existence, fueled by the mental imbalance and physical disabilities of all family members save Augusto, the eldest brother. Pained by the understanding that his beloved elder sibling must carry the responsibility of the family's financial wellbeing, the adolescent Alessandro hatches up a scheme to lighten Augusto's load. In realizing this end, however, the young protagonist's devilish imagination justifies all means. Liberation subsequently breeds ruination, confronting the family with its darkest fears and desires.

Upon its release, "Fists in the Pocket", Marco Bellocchio's celebrated debut film, "dropped like a bomb on the quiet world of mid-sixties Italian cinema" (Deborah Young). Much of its impact relied on the film's attack on Italy's dominant patriarchal values. The film's two main characters seem particularly antithetical to these values, as they were articulated through Italian filmmaking: Alessandro has neither the heroic stature of Fascist cinema idols, nor the robust charm and physicality of 1950s stars Vittorio Gassman and Marcelo Mastorianni; his sister Guilia is both absent of the subservience of prewar cinema's Italian Mother archetype, and of the earthy and voluptuous beauty of postwar pin-ups Sophia Lauren and Gina Lollobrigida. Wiry and feeble, these characters foreground a repressed shadowy presence within past filmic images, a clenched fist waiting to jump out of its pocket. To the extent that it traced the trajectory of such release, Bellocchio's early masterpiece stands at a historical fault line, when generational pressures forced a reevaluation of normative ideas on Italian identity, gendered or otherwise. And as such, it also pointed prophetically towards the violent youth rebellions that would later shape Italy's social landscape.

בוילה כפרית בפאתי העיר, במצב של גלות מתוך בחירה, חיים ארבעה אחים יחד עם אימם. המתחים המשפחתיים מאיימים לקרוע את רקמת חייהם העדינה ממילא, תוך שהם ניזונים מהנכויות הפיזיות וחוסר האיזון הנפשי של כל בני המשפחה זולת אוגוסטו, האח הבכור. מתוך הבנה והזדהות כואבת עם האחריות שמוטלת על אחיו הגדול לדאוג לרווחת המשפחה, רוקח אלסנדרו, האח המתבגר, תכנית שמטרתה להקל על העול. אך בהשגת מטרתו, הדמיון השטני של הגיבור הצעיר מוכן להצדיק את כל האמצעים. שחרור מוביל בסופו של דבר להרס, ומכריח את בני המשפחה להתמודד עם תשוקותיהם ופחדיהם האפלים ביותר.

"אגרופים בכיסים", סרט הביכורים הנודע של מרקו בלוקיו, "נחת כמו פצצה על עולם הקולנוע האיטלקי השלו של אמצע שנות ה-60'" (דבורה יאנג). חלק ניכר מעוצמתו ניתן לייחס למתקפה הקיימת בו על הערכים הפטריארכליים השולטים בתרבות האיטלקית. שתי הדמויות המרכזיות בסרט מהוות ניגוד בולט לערכים אלה, כפי שהוצגו בקולנוע האיטלקי: אלסנדרו אינו ניחן בקומה ההירואית של אלילי הקולנוע הפשיסטי, ולא בסיקום הפיזי והחן התוקפני של כוכבי שנות ה-50' דוגמת ויטוריו גסמן ומרצ'לו מאסטרויאני. במקביל, אחותו ג'וליה נעדרת תכונות של טיפוס "האם האיטלקית" הכנועה מהקולנוע שלפני מלחמת העולם השנייה, כמו גם היופי הארצי והשופע של כוכבות התקופה שלאחר המלחמה כגון סופיה לורן וג'ינה לולובריג'ידה. בקפיציותן וחולשתן, מבליטות דמויות אלה מימד מודחק בתוך דימויי העבר של הקולנוע, מעין אגרוף קפוץ שמחכה לפרוץ מתוך הכיס. המחויבות לשחרור זה חושפת את "אגרופים בכיסים" כשיקוף נאמן של תקופתו - תקופה שבה הבדלי הדורות כפו הערכה מחודשת של הנורמות עליהן היתה מושתתת הזהות האיטלקית, הן בהיבט המגדרי והן בהיבטים נוספים. בד בבד, הסרט גם מצביע באופן נבואי אל מרד הנוער האלים שעתיד היה לשנות את פני איטליה החל מסוף שנות השישים.

FACE TO FACE פנים אל פנים

פנים אל פנים (יוון, 1966)

בימוי ותסריט: רוביורוס מנתולים

צילום: טריפוס סטמאטים

עריכה: פאפאקיריאקופולוס פאנוס

משחק: קוסטס מסארים, אלני סטברופולו, תיאנו יואנידו

ש/ל, 84 דקות
תרגום לעברית

FACE TO FACE (GREECE, 1966)

Directing and Screenplay: Roviros Manthoulis

Cinematography: Trypos Stamatis

Editing: Papakyriakopoulos Panos

Cast: Kostas Messaris, Eleni Stavropoulou, Theano Ioannidou

B/W, 84 minutes
Hebrew subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE: TEL AVIV: 20.1.16 - 19:00 | JERUSALEM: 28.1.16 - 21:15 | HAIFA: 21.1.16 - 21:30

סינמטק: תל אביב 20.1.16 – 19:00 | ירושלים 28.1.16 – 21:15 | חיפה 21.1.16 – 21:30

Dimitris, an impoverished and disillusioned professor of English, is contracted to give private lessons to Varvara, the daughter of a wealthy family who is betrothed to a British businessman. Though blaming the upper classes for his personal failures, he nevertheless enters into a romantic relationship with his affluent student. And when the romance ends upon the arrival of the British suitor, the professor succumbs to yet another affair, this time with the mother. Caught within a web of bourgeois decadence, Dimitris finds himself increasingly struggling with moral questions – and fighting for the salvation of his soul.

Greece's postwar period was marked by hyper-modernization and by the urban culture overshadowing the nation's once dominant rural lifestyle. This, in turn, caused major changes in the historically conservative definitions of Greek masculinity and femininity, especially in relation to their moral codes of honor (for men) and shame (for women). Roviros Manthoulis's groundbreaking feature "Face to Face" responds to such changes by presenting characters that "do not reproduce idealized stereotypes of class or gender but find themselves trapped in complex situations in an environment of intense negotiation between tradition and modernity" (Achilleas Hadjikyriacou). In this sense, the passive Dimitris, absent of all classic markers of honor, emerges as the veritable antithesis to the past ideal of the rural male hero; and the women in his life counter the traditional "feminine" attributes of chastity and virginity without shame, so as to highlight the contemporaneous allure of sexual liberation. Such breaks from convention, however, are not necessarily vindicated; rather, "Face to Face" remains ambivalent towards them, thereby implicitly pointing to an unresolved crisis around questions of gender, as well as to a nostalgic desire to return to supposedly simpler times.

דימיטרים, מרצה עני לאנגלית שמאוכזב מחוסר הצלחתו בחיים, נשכר כדי ללמד את ורוורה, בת למשפחה עשירה המאורסת לאיש עסקים אנגלי. למרות האשמה שהוא תולה במעמדות הגבוהים בגין כשלונותיו האישיים, הוא פוצח ברומן עם תלמידתו בעלת האמצעים. כאשר מערכת היחסים מגיעה לקיצה עם הגעתו של המחזר האנגלי, המרצה נכנע למערכת יחסים נוספת, הפעם בינו לבין אם המשפחה. בעודו לכוד ברשת של דקדנטיות בורגנית, מוצא עצמו דימיטרים מתחבט יותר ויותר בסוגיות מוסריות, תוך שהוא נלחם להצלת נשמתו.

יוון שלאחר מלחמת העולם השנייה התאפיינה בתהליך של מודרניזציה מואצת, כמו גם בהתחזקות התרבות העירונית על חשבון סגנון החיים הכפרי שהיה דומיננטי בעבר. תהליכים אלו, בתורם, הביאו גם לשינויים משמעותיים בהגדרות המסורתיות והשמרניות של גבריות ונשיות יוונית, במיוחד בכל הקשור לקודים מוסריים של כבוד (הנוגעים לגברים) ובושה (הנוגעים לנשים). "פנים אל פנים", סרטו פורץ הדרך של רוביורוס מנתולים, מגיב לשינויים הללו בהצגת דמויות ש"אינן משכפלות את הסטריאוטיפים האידיאליים של מעמד או מגדר, אלא לכודות במצבים מורכבים שהם חלק מסביבה שבה מתקיים משא ומתן אינטנסיבי בין מסורת למודרניות" (אכילס חדז'יקיריאקו). במובן זה, דימיטרים הפסיבי, שאינו ניחן באף אחד מהסממנים הקלאסיים של כבוד, מהווה אנטיתזה לאידיאל הגיבור היווני הכפרי מימי קדם. ומצידן, הנשים בחייו סותרות את הנורמות "הנשיות" השמרניות בנושאי צניעות וטוהר ללא בושה, כדרך להדגיש את המשיכה לאורח החיים המודרני על השחרור המיני הקיים בו. חריגות אלו מהמקובל, יש לומר, אינן מוצגות בהכרח כמוצדקות. "פנים אל פנים" נותר אמביוולנטי כלפיהן, תוך שהוא מצביע במובלע על משבר בלתי פתור בהגדרת התפקידים המגדריים, כמו גם על כמיהה נוסטלגית לעבר בו הכל היה לכאורה פשוט יותר.

HELLENIC REPUBLIC
EMBASSY OF GREECE
GREEK FILM ARCHIVE >FILM MUSEUM
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

DAISIES מרגניות

מרגניות (צ'כוסלובקיה, 1966)

בימוי: ורה חיטילובה

תסריט: ורה חיטילובה, אסתר קרומבצ'ובה, פאוול יוראצ'ק

צילום: יארוסלב קוצ'רה

עריכה: מירוסלאב האז'ק

משחק: איוונה קרבנובה, ייטקה צ'רכובה

צבע, 76 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

DAISIES (CZECHOSLOVAKIA, 1966)

Directing: Vera Chytilová

Screenplay: Vera Chytilová, Ester Krumbachová, Pavel Jurácek

Cinematography: Jaroslav Kucera

Editing: Miroslav Hájek

Cast: Ivana Karbanová, Jitka Cerhová

COLOR, 76 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 23.1.16 - 21:00 | JERUSALEM: 21.1.16 - 20:00 | HAIFA: 24.1.16 - 19:00 | HERZLIYA: 23.1.16 - 18:00 | HOLON: 25.1.16 - 20:30

סינמטק:
ת"א 23.1.16 – 21:00 | ירושלים 21.1.16 – 20:00 | חיפה 24.1.16 – 19:00 | הרצליה 23.1.16 – 18:00 | חולון 25.1.16 – 20:30

Under the belief that the world is "spoiled", two young girls – Marie I and Marie II decide they must become spoiled too. Throwing caution to the wind, they embark on an escapade of mischief, pulling pranks on elderly men, wreaking havoc in public spaces, and indulging in orgiastic consumption of food. Nothing is taken seriously, so everything is fair game. But will retribution find them in the end?

Though often criticizing soviet oppression through the valorization of individual freedom, the Czech New Wave also largely undermined its liberal agenda by endorsing chauvinist values. To this rule, however, Vera Chytilová's "Daisies" proves a notable exception. Its two heroines seem the opposite of patriarchy's idealized images of womanhood; they are not patient and devoted mothers, wives or daughters whose life is reduced to passivity, but rather active agents who are aware of their own wishes and determine their particular life trajectories accordingly. This determination confronts them with the patriarchal structures of Czech society, yet conflict does not by default force their submission. Rather, the two Maries unleash a force of destruction aimed at uprooting all obstacles – a challenge whose effects are augmented by the filmmaker's self-conscious use of a collage of jarring avant-garde formal means. Such acts of destructiveness, it should be noted, are not fully absolved because of their perpetrators' gender; in this respect, "Daisies" is more a universal morality tale than a straightforward feminist manifesto. Yet this universal moralizing does not overshadow Chytilová's investment in the importance of women's desires and pleasures, nor does it take away from the power of her "joyful representation of female misbehavior as a political, liberating statement" (Petra Hanáková).

מתוך אמונתן כי העולם הוא "מפונק", מחליטות שתי נערות צעירות, מארי I ומארי II, כי עליהן להתנהג בהתאמה ולהיות מפונקות בעצמן. בהחלטה לשבור את כל הכלים, השתיים יוצאות למסע של מעשי קונדס הכולל תעלולים ובדיחות על חשבונם של גברים מבוגרים, מהומות במקומות ציבוריים, וצריכה מושחתת של כל סוגי המזון. אם לא מתייחסים ברצינות לדבר, אז ניתן למרוד בהכל. אך האם השתיים יאלצו בכל זאת לשלם מחיר על מעלליהן?

למרות שסרטי הגל הצ'כי החדש ביקרו לרוב את הדיכוי הסובייטי דרך האדרת החירות האישית, האופן שבו הדבר נעשה התבסס במידה רבה על אימוץ הנחות יסוד שוביניסטיות. "מרגניות", סרטה של ורה חיטילובה, הוא היוצא מן הכלל הבולט ביותר למגמה זו. שתי הגיבורות שלו הן ההפך הגמור מהדימוי הפטריארכלי של נשיות אידיאלית: הן אינן אימהות, רעיות או בנות מסורות וסבלניות שמעמדן מסתכם בפסיביות תלותית, אלא דמויות פעילות המודעות לרצונותיהן ומעצבות את מסלול חייהן בהתאמה. החלטיות זו מעמתת אותן עם הכוחות הגבריים של החברה הצ'כית, אך העימות לא גורם להן בהכרח להיכנע. במקום זאת, מארי ומארי משחררות כוח הרסני שמטרתו להסיר כל מכשול מדרכן, אתגר שהשפעותיו מועצמות על-ידי השימוש המודע לעצמו בקולאז' אוונגרדי של אמצעי מבע צורמים. הרסניות שכזאת, יש לציין, לא זוכה למחילה מיוחדת על רקע השתייכותן המגדרית של המבצעות; במובן זה, "מרגניות" מתפקד יותר כסיפור מוסר אוניברסלי מאשר כמנשר פמיניסטי. אך אין באוניברסליות הלה מכדי להאפיל על החשיבות שחיטילובה מייחסת לרצונות ותשוקות של נשים, באותה מידה שאין בכך מכדי לגרוע מהכח של "הצגתה העולצת של התרסה נשית כהצהרה פוליטית ומשחררת" (פטרה הנקובה).

JEANNE DIELMAN 23 QUAI DU COMMERCE, 1080 BRUXELLES

ז'אן דילמן רחוב דו קומרס 23, בריסל 1080

ז'אן דילמן, רחוב דו קומרס 23, בריסל 1080 (בלגיה, 1975)

בימוי ותסריט: שנטל אקרמן

צילום: באבט מנגולט

עריכה: פטריסיה קאנינו

משחק: דלפין סריג, יאן דקורטה, הנרי סטורק

צבע, 201 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

JEANNE DIELMAN, 23 QUAI DU COMMERCE, 1080 BRUXELLES (BELGIUM, 1975)

Directing and Screenplay: Chantal Akerman

Cinematography: Babette Mangolte

Editing: Patricia Canino

Cast: Delphine Seyrig, Jan Decorte, Henri Storck

COLOR, 201 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 21.1.16 - 19:30 | JERUSALEM: 17.1.16 - 19:00 | HAIFA: 28.1.16 - 18:00 | HERZLIYA: 18.2.16 - 20:00

סינמטק:
ת"א 21.1.16 – 19:30 | ירושלים 17.1.16 – 19:00 | חיפה 28.1.16 – 18:00 | הרצליה 18.2.16 – 20:00

At her Bruxelles home, the widowed Jeanne Dielman lives out a quiet and organized existence with her adolescent son. Cleaning, cooking, making the bed, folding clothes – these are all parts of her daily routine. Even her "indiscretions" – centered around afternoon trysts whose accurate nature is gradually revealed – seem to complement a particular domestic order. Yet such careful balancing cannot but exact a toll – a tragic truth which Jeanne would come to realize as her humdrum life starts bursting at the seams.

Chantal Akerman's "Jeanne Dielman" presents a unique case in filmmaking history. While classical cinema's narrative economy only emphasized reality's "interesting bits", Akerman sought instead to make a film about what happens in-between: about daily routines, meticulously recreated and shown in real time. This choice was not merely stylistic, for what bourgeois patriarchal society of 1970s Europe often considered uninteresting was exactly that which pertains to "women's work". In this sense, then, "Jeanne Dielman" stood as a bold attempt at undoing the public marginalization of women's domestic world, and in the process, through the eponymous protagonist's quotidian labor, unveiling patriarchy's repressive effects on female experience. Such achievements earned it the reputation of being "one of the most insurrectionary films about women" (Jenny Chamarette), and turned it into a perennial reference point for feminist criticism. For her part, however, Akerman publicly expressed an unease with reducing the film to its obvious feminist message. Not ignoring the repressive undercurrent of Jeanne Dielman's repetitive actions, the director hoped that they would also mirror the affectionate gestures of her own mother, as she went through the day's chores. In Akerman's mind, then, Jeanne was not just a feminist icon but a woman of flesh and blood, where love and alienation are seamlessly interweaved.

ז'אן דילמן האלמנה חיה חיים שקטים ומסודרים יחד עם בנה המתבגר בדירתם שבבריסל. נקיונות, בישולים, הצעת המיטה, וקיפול הבגדים – כל אלה מרכיבים את שגרתה. גם "הרגליה המגונים" – המתנקזים למפגשים סודיים בשעות אחר הצהריים שאופיים האמיתי מתגלה בהדרגה – הם חלק מסדר יומה המתוכנן לפרטי פרטים. אך הנסיון לשמור על איזון זה גובה את מחירו כאשר המעטפת של חייה המונוטוניים מתחילה אט אט להפרם.

"ז'אן דילמן", סרטה הנודע של שנטל אקרמן, הוא מקרה ייחודי בהיסטוריה של העשייה הקולנועית. בעוד שהנרטיב של הקולנוע הקלאסי מאפשר להתמקד רק ב"חלקים המעניינים" של המציאות, אקרמן ביקשה לתאר בסרטה את מה שמתרחש בין לבין: רוטינות יומיות שמוצגות בפירוט רב לאורך זמן ממושך. בחירה זו אינה סגנונית גרידא, ויש לראותה בהקשר יחסה של הבורגנות הפטריארכלית באירופה של שנות ה-70' ל"עבודתן של נשים" כדבר "לא מעניין". במובן הזה, "זאן דילמן" מהווה ניסיון נועז להפר את המגמה הציבורית של דחיקת עולמן הביתי של נשים בורגניות לשוליים, ובתוך כך, דרך פעולותיה היומיומיות של הגיבורה, לחשוף את ההשפעות המדכאות של הפטריארכיה על החוויה הנשית. מסיבות אלו, הסרט נחשב כ"אחת מהיצירות הקולנועיות החתרניות ביותר שנעשו על נשים" (ג'ני שאמארט), ושימש כנקודת התייחסות קבועה לביקורת קולנועית פמיניסטית. אל מול ניכום זה, אקרמן בהצהרותיה נמנעה מלצמצם את הסרט למסר הפמיניסטי המובהק שלו. מבלי להתעלם מהדיכוי המשתמע מתוך פעולותיה החוזרות ונשנות של ז'אן דילמן, הבמאית רצתה גם לשקף דרכן את תנועותיה האוהבות של אימה עת שביצעה את מטלות היום-יום. מכך משתמע שבעיני אקרמן, ז'אן לא היתה (רק) אייקון פמיניסטי, כי אם אישה בשר ודם, המגלמת בהווייתה מארג בלתי ניתן להפרדה של אהבה מחד וניכור מאידך.

Embassy of the Kingdom of Belgium in Tel Aviv
CINEMATEK
Wallonie - Bruxelles International.be
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

CAMERA BUFF צלם חובב

צלם חובב (פולין, 1979)

בימוי: קז'שטוף קישלובסקי

תסריט: קז'שטוף קישלובסקי, יז'י שטור

צילום: יצאק פטריצקי

עריכה: הלינה נברוצ'קה

משחק: יז'י שטור, מלגורז'טה זבקובסקה, אווה פוקאס

צבע, 117 דקות
תרגום לעברית ולאנגלית

CAMERA BUFF (POLAND, 1979)

Directing: Krzysztof Kieślowski

Screenplay: Krzysztof Kieślowski, Jerzy Stuhr

Cinematography: Jacek Petrycki

Editing: Halina Nawrocka

Cast: Jerzy Stuhr, Malgorzata Zabkowska, Ewa Pokas

COLOR, 117 minutes
Hebrew & English subtitles

SCREENING SCHEDULE לוח הקרנות

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 18.1.16 - 19:00 | JERUSALEM: 25.1.16 - 19:00 | HAIFA: 25.1.16 - 21:15 | HERZLIYA: 16.1.16 - 20:30 | HOLON: 21.1.16 - 18:00

סינמטק:
ת"א 18.1.16 – 19:00 | ירושלים 25.1.16 – 19:00 | חיפה 25.1.16 – 21:15 | הרצליה 16.1.16 – 20:30 | חולון 21.1.16 – 18:00

On the occasion of his wife's first pregnancy, Filip buys a camera to record the birth and development of his daughter-to-be. Discovering this, his bosses ask him to start creating films for their state-run company. Exposed to the wonders of cinema, Filip immerses himself in amateur filmmaking and gradually develops artistic aspirations. Yet such ambitions place the fledgling director in opposition to both wife and employers, forcing him to make some painful choices.

Featuring a mélange of Catholicism and Communism, 1970s Poland often found strength in the former so as to resist the latter. Yet because both institutions shared similar conservative perspectives, such resistance often remained paternalistic in nature. This complexity is evident in "Camera Buff", Krzysztof Kieslowski's first fiction feature to gain international recognition. Filip, Kieslowski's alter-ego, is not like the male hero worker, the central gender role for Polish society of the time. Placing art over industry or church, he becomes the personification of liberalism – an individualist within a context of communist/catholic solidarity. While Filip's challenge allows him to radically depart normative manhood, the film's female figures are nevertheless left to operate inside chauvinist ideas of "proper femininity". Most of all, Filip's wife Irka seems to embody the idealization of the "Polish Mother" as the premier means of ensuring catholic and communist endurance. Her depiction is not one-dimensional; "passionate and volatile", she "contests a male director's control of the female image" (Rahul Hamid). But this contestation is still circumscribed by her position as gatekeeper of family values and censoring power of Filip's individualism. Through her image, "Camera Buff" thus unwittingly reveals a neglected truth about Polish resistance: namely, that its national imagining often highlighted the bravado of male workers and labor organizers, while downplaying the contributions of resistant women.

לרגל הריונה הראשון של אשתו, רוכש פיליפ מצלמה כדי לתעד את הלידה ואת צעדיה הראשונים של בתו בעולם. משמעו על כך, פונים ממוניו של פיליפ אליו בבקשה לצלם סרטים עבור חברתם שבבעלות המדינה. עם החשפותו לנפלאות עולם הקולנוע, משקיע פיליפ את כל מרצו ביצירת סרטי חובבים ובד בבד מפתח שאיפות אמנותיות בתחום. אך שאיפות אלה של הבמאי המתחיל מתנגשות עם רצונותיהם של רעייתו ושל מעסיקיו, מה שמאלץ אותו לקבל כמה החלטות קשות.

פולין בשנות ה-70' של המאה הקודמת הדגימה שילוב נדיר בין קתוליות לבין קומוניזם, כאשר הדת שימשה פעמים רבות כאמצעי להתנגדות למשטר. יחד עם זאת, מעצם טבעם השמרני של שני המוסדות הללו, ההתנגדות הפולנית תמיד נותרה פטרנליסטית באופייה. מורכבות זו ניכרת ב"צלם חובב", הסרט העלילתי הראשון של קז'שטוף קישלובסקי שזכה לתהודה עולמית. פיליפ, בתפקיד האלטר-אגו של קישלובסקי, אינו דומה לפועל ההירואי, גיבור התרבות של החברה הפולנית של תקופתו. בהעדפתו את האמנות על פני היצרנות התעשייתית או האמונה הדתית, הוא הופך למעשה להתגלמות הליברליזם-אינדיבידואליסט בתוך סביבה של סולידריות קומוניסטית/קתולית. בעוד שהאתגר שמציב פיליפ בפני החברה מאפשר לו לבצע ניתוק קיצוני ממושג הגבריות הנורמטיבית, הדמויות הנשיות בסרט לחלופין נותרות תחומות ברעיונות השוביניסטיים של "נשיות נכונה". אירקה, אשתו של פיליפ, מגלמת יותר מכל את דמות ה"אם הפולנייה" האידיאלית שמבטיחה את שרידותם של הקתוליות והקומוניזם. תיאורה אינו חד-ממדי, וכ"דמות יצרית והפכפכה", היא "חותרת תחת שליטתו של הבמאי הגבר בדימוי האישה" (ראהול חמיד). אך חתרנות זו עדיין מוצגת במסגרת תפקידה כשומרת הסף של ערכי המשפחה וכוח שמרני המצנזר את האינדיבידואליזם של פיליפ. באמצעות דמותה, אם כן, "צלם חובב" חושף מבלי משים אמת מגדרית נשכחת אודות ההתנגדות הפולנית: דהיינו, שתפיסתה בשיח הלאומי נטתה להדגיש את חשיבותם של הפועלים הגברים ומנהיגיהם, בעוד שמקומן ותרומתן של הנשים המתנגדות נדחקו לשוליים.

אירועים מיוחדים SPECIAL EVENTS

סרט ישראלי משוחזר:
הקרנה של "שלושה ימים וילד"
(אורי זוהר, 1967)
+
סיור מודרך בארכיון הישראלי לסרטים

RESTORED ISRAELI FILM:
A SCREENING OF "THREE DAYS AND A CHILD"
(URI ZOHAR, 1967)
+
A GUIDED TOUR OF THE ISRAEL FILM ARCHIVE

מחווה לשנטל אקרמן
1950-2015
+
הקרנת טרום בכורה:
"ההר" (יעל קיים, 2015)

HOMAGE TO CHANTAL AKERMAN
1950-2015
+
PREVIEW SCREENING:
"MOUNTAIN" (YAELLE KAYAM, 2015)

ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

ISRAELI RESTORATION

שחזור ישראלי

THREE DAYS AND A CHILD

שלושה ימים וילד

CINEMATHEQUE:
TEL AVIV: 22.1.16 - 14:00 | JERUSALEM: 28.1.16 - 19:00 | HAIFA: 30.1.16 - 15:00 | HERZLIYA: 3.2.16 - 21:00 | HOLON: 14.1.16 - 18:00

סינמטק:
ת"א 22.1.16 – 14:00 | ירושלים 28.1.16 – 19:00 | חיפה 30.1.16 – 15:00 | הרצליה 3.2.16 – 21:00 | חולון 14.1.16 – 18:00

Eli, a former Kibbutz member residing in Jerusalem, is contacted by Noa, the object of his unrequited love. Arriving together with her husband and young son, she asks Eli to watch over the boy for a few days. Eli agrees, and for the next three days, will find himself torn between a yearning for the love he left behind and should have been his, and a hatred for the present in which he has been replaced by another man.

Uri Zohar was a prominent figure in a group of young filmmakers who in the 1960s, under the influence of Europe's cinamatic modernism, sought to create a new kind of Israeli cinema. This revision in the case of Zohar's works was particularly evident in their subversion of the robust pioneer archetype, Zionism's preferred masculine model that was celebrated in the 1950s Nationalist-Heroic films. In "Three Days and a Child", the character of Eli – brilliantly interpreted by a roguish Oded Kotler in a performance that won him the Best Actor Award at Cannes – evokes this subversive image of "manhood as broken, obsessive, and even psychotic" (Uri Klein). Such countering of masculine ideals, for Zohar, is grounded in Eli's departure from his Kibbutz home, a space representing the very essence of Zionism. Yet while the film does not decry this departure and the changes that ensued, it does not celebrate them either. As a result, more than advocating an alternative masculinity, "Three Days and a Child" seems to capture an implicit reticence around abandoning the traditional model of masculinity. Zohar is not willing to let old gender definitions go, even as he asks his audience to reassess them – a tendency visible in the desire to ignore female experience for the benefit of a narrative about male whims and anxieties.

אלי, קיבוצניק לשעבר המתגורר בירושלים, פוגש במושא אהבתו הנכזבת, נועה. עם הגעתה העירה יחד עם בעלה ובנה הקטן, היא מבקשת מאלי להשגיח על הילד למספר ימים. אלי נעתר לבקשתה, ובמהלך שלושת הימים הבאים, ימצא את עצמו נקרע בין ערגתו לעבר שהשאיר מאחור ולאהובה שהיתה צריכה להיות שלו, לבין שנאתו להווה אשר בו הוחלף על ידי גבר אחר.

אורי זוהר היה מנציגיה הבולטים של קבוצת קולנוענים צעירים אשר בשנות ה-60', תחת השפעת המודרניזם הקולנועי האירופי, שמה לה למטרה ליצור קולנוע ישראלי חדש. שינוי זה מבחינת יצירתו של זוהר בלט ביתר שאת בחתירה תחת האבטיפוס של החלוץ החסון, הדגם הגברי המועדף על הציונות שהועלה על נס בסרטים הלאומיים-הירואיים של שנות ה-50'. דמותו של אלי ב"שלושה ימים וילד" – המגולמת באופן מבריק על-ידי עודד קוטלר, שזכה על הופעתו בפרס המשחק בפסטיבל קאן – מעוררת דימוי חתרני זה של "גבריות פגועה, שיש בה יסוד אובססיבי ואפילו פסיכופטי" (אורי קליין). עבור זוהר, ההתנגדות לאידאלים הגבריים מושרשת בעזיבתו של אלי את הקיבוץ, מרחב שמייצג את המהות של המפעל הציוני. עם זאת, בעוד שהסרט אינו מגנה עזיבה זו ואת השינויים שהתרחשו בעקבותיה, הוא גם אינו מהלל אותם. כפועל יוצא, יותר מאשר ש"שלושה ימים וילד" טוען בעד גבריות אלטרנטיבית, הוא מייצג משבר סביב אובדן מודל הגבריות המסורתית. לפיכך, בזמן שזוהר מבקש מהצופים לבחון מחדש הגדרות מסורתיות של מגדר, הוא עצמו עדיין אינו מוותר עליהן, בראש ובראשונה דרך רצונו להתעלם מהחוויה הנשית לטובת בניית נרטיב שעוסק בגחמותיו וחרדותיו של הגבר הישראלי.

THREE DAYS AND A CHILD (ISRAEL, 1967)
Directing: Uri Zohar **Screenplay:** Dan Ben Amotz, Uri Zohar, Amatsia Hiuni, David Gurfinkel (based on a story by A. B. Yehoshua) **Cinematography:** David Gurfinkel **Editing:** Jacques Ehrlich **Cast:** Oded Kotler, Judith Solé, Germaine Unikovsky, Illi Gorlitzky, Misha Asherov, Shai Asherov **B/W, 90 minutes** English subtitles

שלושה ימים וילד (ישראל, 1967)
בימוי: אורי זוהר **תסריט:** דן בן אמוץ, אורי זוהר, אמציה חיוני, דוד גורפינקל (על-פי סיפור מאת א"ב יהושע) **צילום:** דוד גורפינקל **עריכה:** ז'ק ארליך **משחק:** עודד קוטלר, יהודית סולה, ז'רמן אוניקובסקי, אילי גורליצקי, מישה אשרוב, שי אשרוב **ש/ל, 90 דקות** תרגום לאנגלית

ARCHIVE TOUR

סיור בארכיון

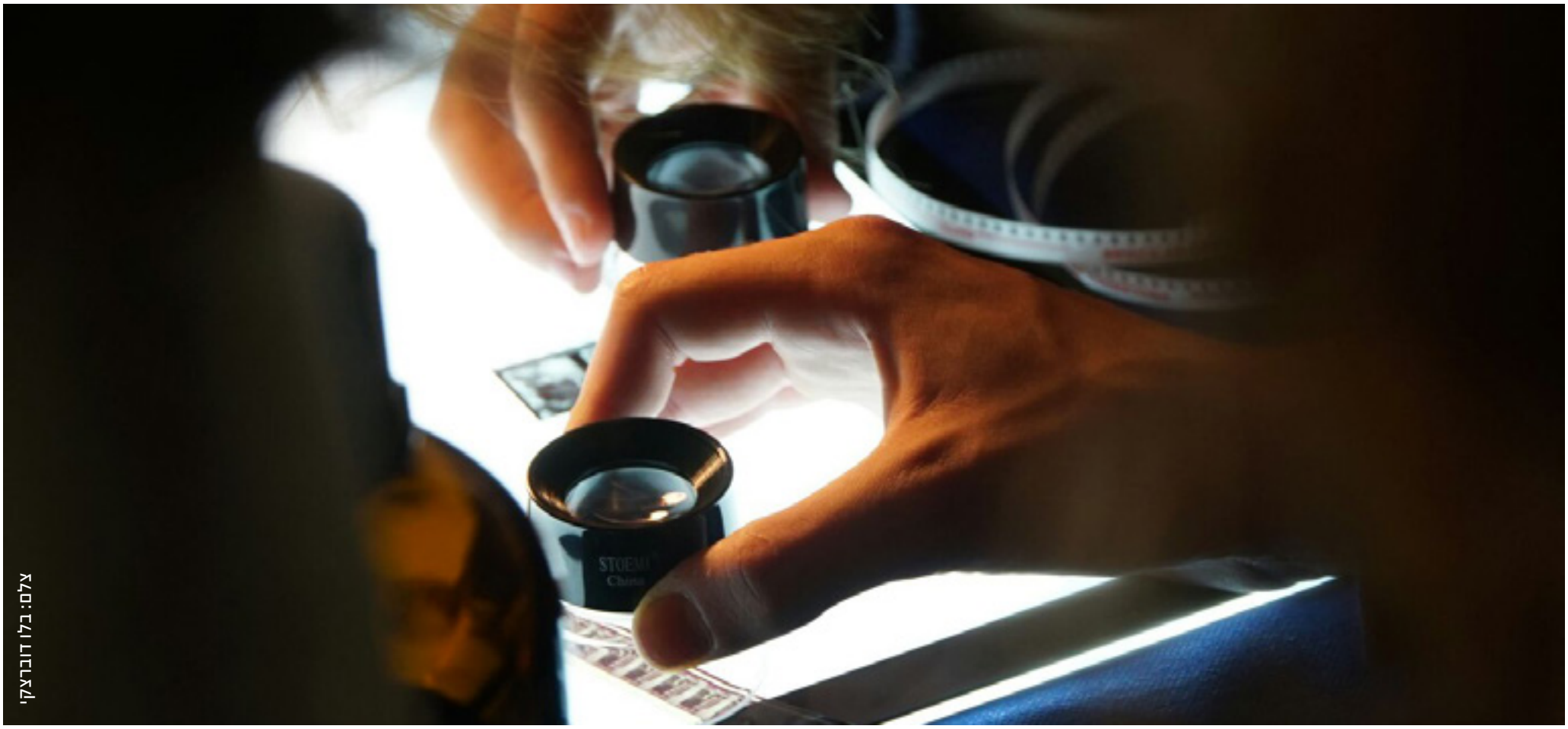

צילום: לצ'צ'ו ליבז

THE SECRETS OF THE FILM ARCHIVE – A GUIDED TOUR

Before a screening of the restored digital copy of "Three Days and a Child" at the Jerusalem Cinematheque, join us on a guided tour inside the Israel Film Archive and discover how films look like outside of the screening room. Our tour will include a visit to the various archive departments, where we will have the chance to both see and touch 16 and 35 mm celluloid film, as well as other historical film formats. During this visit, we will learn from archive specialists about the efforts made to preserve the cinematic heritage of Israel, the challenges of creating new digital copies, the work of the archivist and how it is meant to cater to filmmakers, scholars, and cinematheques both in Israel and worldwide. The event is free of charge and open to the public upon pre-registration.

Thursday, 28.1.16, 17:45-18:45
Meeting point: entrance to the Jerusalem Cinematheque, 11 Hebron Rd.
Registration: 3days@ambfr-il.org

THE ISRAEL FILM ARCHIVE

The Israel Film Archive–Jerusalem Cinematheque is the largest institute for depositing and collecting Israel's film heritage. The archive's collection includes over 3,600 hours of documentary and fiction films made in Israel, ranging from late 19th century productions to contemporary works, in analog (16 mm, 35 mm, Beta, U-matic, etc.) and digital formats, some of which have no other copies in existence . In addition, the archive holds thousands of international film titles, including well known classics in a variety of genres. The archive continues to grow and expand, collecting new films in digital formats on a monthly basis. Over the past 40 years, it has continually served the various cinematheques in Israel, as well as cultural institutions, scholars, and filmmakers both locally and abroad.

סודות הארכיון לסרטים - סיור מודרך

לפני הקרנה של העותק הדיגיטלי המשוחזר של "שלושה ימים וילד" בסינמטק ירושלים, הצטרפו אלינו לסיור חוויתי בארכיון הישראלי לסרטים! בואו לגלות איך נראים הסרטים מחוץ לחדרי ההקרנה. נבקר בחללי הארכיון, נראה ונמשש מקרוב פילם צלולואיד 16 ו- 35 מ"מ ופורמטים קולנועיים היסטוריים נוספים, נשמע על מאמצי הארכיון לשמר את המורשת הקולנועית הישראלית, ועל אתגרי השימור של העותקים הדיגיטליים החדשים, מה כוללת עבודת הארכיונאים וכיצד היא נועדה לשרת את קהילת הקולנוע בישראל, חוקרים וסינמטקים בכל רחבי הארץ והעולם. הארוע הוא בחינם ופתוח לקהל הרחב בהרשמה מראש.

יום חמישי, 28.1.16, 17:45-18:45
נקודת מפגש: הכניסה לסינמטק ירושלים, דרך חברון 11
להרשמה: 3days@ambfr-il.org

הארכיון הישראלי לסרטים

הארכיון הישראלי לסרטים-סינמטק ירושלים הינו מרכז ההפקדות הרשמי של המורשת הקולנועית של ישראל. אוספיו כוללים יותר מ-3600 שעות יצירה ישראלית דוקומנטרית ועלילתית – סרטים בפורמטים אנלוגיים (פילם 16 מ"מ, 35 מ"מ, קלטות בטא, יומטיק ועוד) ופורמטים דיגיטליים, שהופקו החל מסוף המאה ה-19 ועד ימינו, ואשר לחלקם אין עוד עותק בעולם. זאת בנוסף לעותקים של אלפי כותרים בינלאומיים במגוון ז'אנרים, וביניהם כמה מהקלאסיקות הקולנועיות הידועות ביותר. כמו כן ממשיך הארכיון לגדול ולקלוט יצירות קולנועיות חדשות בפורמטים דיגיטליים מדי חודש. במשך 40 השנים האחרונות משרת הארכיון את הסינמטקים ברחבי הארץ, מוסדות תרבות, חוקרים ויוצרים בארץ ובעולם.

סינמטק ירושלים - ארכיון ישראלי לסרטים (ע"ר)
ANOTHER LOOK
RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

שנטל אקרמן CHANTAL AKERMAN 1950-2015

שנטל אקרמן, שהלכה לעולמה לפני מספר חודשים בגיל 65, אינה אולי שם מוכר לקהל הרחב, אבל בקרב אוהבי קולנוע, היא זכתה למוניטין של במאית מהפכנית מהשורה הראשונה. בעקבות הצלחת "ז'אן דילמן" (1975), סרטה הראשון באורך מלא אותו ביימה בעודה רק בת 25, אקרמן פצחה בקריירה ענפה שכוללת מעל לארבעים סרטים עלילתיים, סרטים תעודיים, ועבודות אומנות וידיאו. לאורך מפת יצירתה, היא אף פעם לא נרתעה מלעסוק בנושאים קשים ועוכרי שלווה; למעשה, התפרצות הבלתי צפוי לתוך השלו והיומיומי היתה מוקד עניין חוזר בסרטיה של אקרמן, סימן לטראומות השואה שליוו את חיי משפחתה (אמה נטליה שרדה את אושוויץ). הבמאית נוגעת בטראומות אלה בצורה מפורשת בסרטים כדוגמת "סיפורים אמריקנים" (1989); אך לתהילת העולם שלה זכתה בעבור תרומתה למחשבה הפמיניסטית והתנועה לשחרור האישה. תרומה זו לא מסתכמת רק ברמת הרעיונות, אלא, ואף ביתר שאת, ברמת החדשנות הסגנונית. כפי שניתן לראות ב"ז'אן דילמן", אקרמן היתה מחוייבת לשחרור שפת הקולנוע מתחומיה הנורמטיביים, וזאת במטרה לפגוש את הקהל בדרכים חדשות ולגרום לו לשקול מחדש את מציאותו וערכיו. בשל כך היא הפכה למקור השראה בעבור קולנוענים רבים וחשובים כדוגמת טוד היינס, סאלי פוטר, ומיכאל האנקה, אשר המשיכו את מורשתה בתוך עבודתם. השפעה שכזו היא עדות לחשיבותה של אקרמן בהיסטוריה של עשיית הסרטים, ולאובדן הגדול שעולם הקולנוע חווה עם מותה בטרם עת.

לזכרה של שנטל אקרמן, "מבט נוסף 2016" יציג גרסא משוחזרת של יצירת המופת שלה "ז'אן דילמן" בסינמטקים של תל אביב, ירושלים, חיפה, והרצליה (ראה עמוד 16). בנוסף, הפרויקט ייתן חסות להקרנת טרום בכורה מיוחדת בסינמטק הרצליה של "ההר", סרט ישראלי חדש בבימויה של יעל קיים אשר הושפע רבות מ"ז'אן דילמן".

ארועי המחווה מתקיימים תודות לשיתוף הפעולה הנדיב של יולי-אוגוסט הפקות, סינמטק הרצליה, שגרירות בלגיה, והמכון הצרפתי.

Chantal Akerman, who passed away a few months ago at the age of 65, is perhaps not a well-known name for the general audience, but amongst cinephiles, she attained a legendary reputation as a radical filmmaker. Reaching the height of her fame in her mid-twenties with "Jeanne Dielman" (1975), a powerful and thought-provoking debut feature, Akerman went on to direct more than 40 fiction films, documentaries, and video artworks. Across her oeuvre, she was never afraid to touch upon unsettling topics that permeate our everyday existence; indeed, the eruption of the unexpected into the quotidian seemed to be a recurring theme in many of her works, and points to the Holocaust traumas that overshadowed Akerman's family life (her mother Natalia had survived Auschwitz). The filmmaker would address such traumas explicitly, for example in her "American Stories" (1989); yet it was in her contribution to feminist thought and the women's liberation movement that she became a particularly influential figure. This contribution did not exist solely on the level of ideas, but even more importantly, on the level of formal experimentation. As evident in "Jeanne Dielman", Akerman pushed cinematic language out of its normative boundaries in order to engage the audience in novel ways and make it rethink its own reality and values. This innovativeness has won her the admiration of numerous cineastes such as Todd Haynes, Sally Potter, and Michael Haneke, who have continued her legacy through their own films. Such influence alone is testament to Akerman's lasting importance in cinema history, and to the great loss the film world has suffered with her untimely death.

In honor of Chantal Akerman, "Another Look 2016" will present a digitally restored version of her masterpiece "Jeanne Dielman" at the Tel Aviv, Jerusalem, Haifa, and Herzliya Cinematheques (see page 16). Additionally, the Project will sponsor a special preview screening at the Herzliya Cinematheque of Yaelle Kayam's "Mountain", a recent Israeli film that was inspired by "Jeanne Dielman".

The homage events take place through the generous collaboration of July-August Productions, the Herzliya Cinematheque, the Embassy of Belgium, and the French Institute.

PREVIEW SCREENING

הקרנת טרום בכורה

MOUNTAIN

ההר

Yaelle Kayam's debut feature, which successfully premiered at the last Venice Film Festival, brings to the screen "a complex portrait of a constrained life" (Variety). At its center is a religious Jewish woman who lives with her family in a Jewish cemetery on Jerusalem's Mount of Olives. During the day, while her husband and children are away, she tries to escape the endless housework by going on lone walks through the cemetery. At night, she attempts to attract her apathetic husband's attention, but to no avail. One evening, out of frustration, she storms out of the house and finds refuge amongst the gravesites. There she is exposed to an unsettling scene: a man and a woman having sex on one of the tombstones. Stirred by this image, she begins to explore the cemetery's nocturnal life, while trying to keep a straight face with her family during her daytime routine. The strain of leading a double life, however, gradually proves unbearable, and drives her towards drastic measures.

סרטה הראשון באורך מלא של יעל קיים, אשר הוקרן בהצלחה בפסטיבל ונציה האחרון, מביא למסך "דיוקן מורכב של חיים תחת כבלים" (וראייטי). במרכזו עומדת אישה חרדית שגרה עם משפחתה בפאתי בית קברות יהודי שבהר הזיתים. במהלך הימים, כאשר בעלה וילדיה מחוץ לבית, היא בורחת ממטלותיה ומטיילת לבדה בבית הקברות. במהלך הלילות, היא מנסה למשוך את תשומת לבו של בעלה המנוכר, ללא הצלחה מרובה. ערב אחד היא עוזבת את הבית מתוך תסכול ומחפשת מפלט בין חלקות הקבורה. שם היא נחשפת למחזה מערער: גבר ואישה מקיימים יחסי מין על אחת המצבות. בהשפעת המאורע, האישה מתחילה לחקור את עולמו הלילי של בית הקברות, תוך שהיא מנסה לשמור על חזות רגילה עם בני משפחתה במסגרת שגרת היומיום. אבל הנטל של חיים כפולים אלה בהדרגה מוכיח את עצמו כבלתי נסבל, ודוחף אותה לנקוט באמצעים קיצוניים להפסקתו.

Event date:	Thursday, 11.2.16
Schedule:	19:30 – Q&A session with Dr. Yael Munk and Yaelle Kayam
	20:30 – Preview screening: "Mountain"
Location:	Herzilya Cinemathque, 29 Sokolov St., Herzliya

תאריך הארוע:	**יום חמישי, 11.2.16**
לוח זמנים:	**19:30 - שיחה הפתוחה לשאלות הקהל עם ד"ר יעל מונק ויעל קיים**
	20:30 - טרום בכורה ישראלית: "ההר"
מיקום:	**סינמטק הרצליה, פסאז' סוקולוב 29, הרצליה**

The preview event for "Mountain" is presented in conjunction with the "Another Look" screening of Chantal Akerman's "Jeanne Dielman" at the Herzliya Cinematheque (Thursday, 18.2.16, 20:00). Yaelle Kayam will introduce the "Jeanne Dielman" screening and speak about the connection between her film and Akerman's.

אירוע הטרום בכורה של "ההר" מתקיים תחת חסותו של פרויקט "מבט נוסף" וביחס להקרנת המחווה של הסרט "ז'אן דילמן" אשר תתקיים בסינמטק הרצליה כשבוע לאחר מכן (יום חמישי, 18.2.16, 20:00). יעל קיים תקדים דברים להקרנה של "ז'אן דילמן", ובמסגרתם תתייחס לקשר בין סרטה לזה של אקרמן.

MOUNTAIN (ISRAEL, 2015)
Directing and Screenplay: Yaelle Kayam **Cinematography:** Itay Marom **Editing:** Or Ben David **Music:** Ophir Leibovitch **Cast:** Shani Klein, Avshallom Pollack, Haitham Ibrahem Omari **COLOR, 83 minutes**

ההר (ישראל, 2015)
בימוי ותסריט: יעל קיים **צילום:** איתי מרום **עריכה:** אור בן דוד **מוזיקה:** אופיר ליבוביץ' **משחק:** שני קליין, אבשלום פולק, היתי'ם איברהים עומארי **צבע, 83 דקות**

July August Productions

סינמטק הרצליה.

ANOTHER LOOK

RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #4

GUESTS אורחות

PETRA DOMINKOVÁ

Petra Dominková is a freelance teacher and independent researcher. She earned her PhD from the Film and TV School of the Academy of Performing Arts (FAMU) in Prague, and teaches about Czech and Eastern European cinema for FAMU, the NYU/FAMU program, Prague's Charles University, and the Council on International Educational Exchange (CIEE). Petra is now in the process of translating and editing a volume of recent essays on the Czechoslovak New Wave for Academia publishing house.

פטרה דומינקובה

פטרה דומינקובה הינה מרצה וחוקרת עצמאית לקולנוע. היא קיבלה את הדוקטורט שלה מבית הספר לקולנוע ולטלוויזיה שבאקדמיה לאומנויות הבמה (FAMU) בפראג, ומלמדת קורסים על קולנוע צ'כי ומזרח אירופי באקדמית FAMU, בתכנית FAMU/NYU, באוניברסיטת צ'ארלס, ובעבור המועצה לשיתוף פעולה בתחום החינוך (CIEE). פטרה עוסקת עתה בתרגום ועריכת קובץ מאמרים חדשים על הגל החדש בקולנוע הצ'כוסלובקי בעבור בית ההוצאה Academia.

ANABELA TANSANU

A graduate of the MA program in audiovisual communication at Bucharest's Institute of Theatrical and Cinematographic Art "I.L.Caragiale", Anabela Tansanu currently serves as an editor of the National Film Archive–Romanian Cinematheque. Her responsibilities at the Cinematheque include programming the monthly film selections and organizing special events. Between 2010 and 2015, she also coordinated the Film 4 Fun festival, which specializes in screening comedies and parodies. Before taking her post at the Cinematheque, Anabela worked on the production and post-production of fiction films and commercial clips for established companies such as Saga Film and Filmex Film, and in the process, closely collaborated with noted Romanian directors the likes of Lucian Pintilie, Mihai Constantinescu, and Bogdan Dumitrescu.

אנבלה טנסנו

אנבלה טנסנו סיימה לימודי תואר שני בתקשורת אודיו-ויזואלית במכון לאומנות התאטרון והקולנוע "י. ל. קרגיאלה" בבוקרשט, וכיום משמשת כעורכת בארכיון הקולנוע הלאומי-הסינמטק הרומני. תחומי אחריותה בסינמטק כוללים את הרכבת תוכנית הסרטים החודשית וארגון ארועים מיוחדים. בין השנים 2010 ו-2015 היא גם תאמה את ארועי הפסטיבל Films 4 Fun, שמתמחה בקומדיות ופארודיות. לפני הצטרפותה לצוות הסינמטק, אנבלה עבדה בהפקה ובפוסט-הפקה של סרטי עלילה ופרסומות בעבור חברות מבוססות כ- Saga Film ו- Filmex Film, וכתוצאה מכך שיתפה פעולה עם במאים רומנים ידועים כלוסיאן פינטילי, מיחאי קונסטנטינסקו, ובוגדאן דומיטרסקו.

Staff & Special Thanks

Bertrand Le Delezir, **Audiovisual Attaché, French Institute**
Dr. Dan Chyutin, **Artistic Director**
Yaël Baruch, **Cultural & Audiovisual Projects Manager, French Institute**
Tal Meiri, **Producer**
Yael Mazor, **Program Manager**
Romain Rancurel, **Cultural & Audiovisual Program Coordinator, French Institute**
Anna Kardaszewska, **Cultural Programmer, Polish Institute**
Ifat Zvirin, **Cultural Programmer, Polish Institute**
Anne Gollion, **PR & Communication Manager, French Institute**
Dorit Sharon, **Online Communication, French Institute**

Public Relations
The art platform
Israel Eliahu, Shoham Eliaz, Omer Goldman, Sarah Peguine

Film Translation and Tech Management
Digititle
Ami Winter

Graphic Design
Diamant &
Hanan Diamant

Website
Amir Ozer

Trailer Editing
Doron Levene Studio Kino Kitchen

Partners

The Delegation of the European Union to the State of Israel
H. E. Lars Faaborg-Andersen, Head of the Delegation
Inga Navardauskiene, Head of Operations Section
Ghousoon Bisharat, Project and Program Manager

Austrian Cultural Forum-Tel Aviv
Dr. Johannes Strasser, Director of the Austrian Cultural Forum-Tel Aviv, Austrian Embassy-Tel Aviv
Maria Gierlinger-Landa, Personal Assistant, Austrian Cultural Forum-Tel Aviv, Austrian Embassy-Tel Aviv
Dr. Nikolaus Wostry, Filmarchiv Austria

Embassy of Belgium
H. E. John Cornet d'Elzius, Ambassador of Belgium to Israel
Lieve Decaluwé, Consul and Counsellor for Cultural Affairs
Cinematek Brussels
Wallonie Bruxelles International

Czech Centre
Lukas Pribyl, Director of the Czech Centre-Tel Aviv
Pavlina Sulcova, Deputy Director
National Film Archive of the Czech Republic
State Cinematography Fund

Embassy of Greece
H.E. Spyridon Lampridis, Ambassador of Greece to Israel
Alexandros Yennimatas, Consul and Counsellor for Cultural Affairs
Phaedra Papadopoulou, Greek Film Archive
Dimitrios Tzanakis

French Institute in Israel
H.E. Patrick Maisonnave, Ambassador of France to Israel
Barbara Wolffer, Director and Cultural Counselor, French Institute in Israel
Catherine Crosnier, Consul of France in Haifa and Director of the French Institute in Haifa
Tilla Rudel, Deputy Director and Cultural Attaché, French Institute in Israel
Virginie Burtez, Secretary General, French Institute in Israel
Bertrand Le Delezir, Audiovisual Attaché
Yoni Darmon, Deputy Director of the French Institute in Haifa
Yaël Baruch, Cultural & Audiovisual Projects Manager
Romain Rancurel, Cultural & Audiovisual Program Coordinator
Anne Gollion, PR & Communication Manager
Dorit Sharon, Online Communication
Valérie Mouroux, Fanny Aubert-Malaurie, Agnès Nordmann, Anne Coutinot, Claude Brenez–Institut Français (Paris)
Ciné Tamaris
Marie-Pierre Tissandier, Valérie Caron–Distribution Service

French Institute in Jerusalem - Romain Gary
Adrien Berthier, Director
Edna Sayada, Mediatheque and PR
Marine Gauvin, Communication and Mediatheque

Italian Cultural Institute
H.E. Francesco Maria Talò, Ambassador of Italy to Israel
Massimo Sarti, Director and Attaché for Cultural Affairs of the Italian Cultural Institute-Tel Aviv
Maurizio Dessalvi, Director of the Italian Cultural Institute-Haifa

Polish Institute
Krzysztof Kopytko, Director of the Polish Institute
Anna Kardaszewska, Cultural Programmer
Ifat Zvirin, Cultural Programmer
Margot Rossi, MK2

Embassy of Portugal
H.E. Miguel Almeida e Sousa, Ambassador of Portugal to Israel
Laura Oliva Alon, Cultural Attaché
Camões-Instituto da Cooperação e da Língua I.P.
Cinemateca Portuguesa-Museu do Cinema I.P.

Romanian Cultural Institute
Dr. Claudia Lazar, Project Manager of the Romanian Cultural Institute
Mihai Fulger, Chief Editor of the Romanian Cinematheque-Romanian Film Archive
Dr. Anca Mitran, Director of the National Center for Cinematography, Romania
Nicoleta Manolache, Restoration Expert, Romanian Cinematheque-Romanian Film Archive

Embassy of Spain
H.E. Fernando Carderera, Ambassador of Spain to Israel
Juan Villar, Counsellor
Carmen Alvarez, Director of the Instituto Cervantes

Tel Aviv Cinematheque
George Mansour, Pini Schatz

Jerusalem Cinematheque
Noa Regev, Navot Barnea, Meir Russo, Tamar Freeman, Hila Abraham

Haifa Cinematheque
Avishai Kfir, Nugit Altschuler

Holon Cinematheque
Roni Mahadav-Levin, Michal Lavi, Michal Shaashoua

Herzliya Cinematheque
Gitit Wainer, Nir Ne'eman, Idan Neuman

Special Thanks
Olivier Tournaud
Dr. Ariel Schweitzer
Dr. Tobias Ebbrecht-Hartmann
Yaara Ozery
Iris Ozer
Ido Eitan
Alma Smilansky
Yaelle Kayam
Dr. Yael Munk
July August Productions
Nurit Zarfati
United King Films
Vanessa Lapa, Tomer Eliav–Realworks
Chen Sheinberg
Michal Henkin
Yael Elashvili Mizrukhin

EU DELEGATION TO ISRAEL

EUNIC ISRAEL

INSTITUT FRANÇAIS

Liberté • Égalité • Fraternité
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
AMBASSADE DE FRANCE EN ISRAEL

המכון הפולני
POLISH INSTITUTE

mk2

Velvyslanectví České republiky
Embassy of the Czech Republic

CZECH CENTRE
ČESKÉ CENTRUM

státní fond kinematografie

ISTITUTO italiano DI CULTURA
TEL AVIV

ISTITUTO italiano DI CULTURA
HAIFA

CINETECA BOLOGNA

HELLENIC REPUBLIC
EMBASSY OF GREECE

GREEK FILM ARCHIVE
> F I L M
M U S E U M

EMBAIXADA DE PORTUGAL
TEL AVIV

CAMÕES
INSTITUTO DA COOPERAÇÃO E DA LINGUA
PORTUGAL
MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS

cinemateca portuguesa
MUSEU DO CINEMA

המכון הרומני לתרבות
ROMANIAN CULTURAL INSTITUTE

Arhiva Națională de Filme
CINEMATECA ROMÂNĂ

CNC

EMBAJADA DE ESPAÑA EN ISRAEL

cooperación española

Instituto Cervantes
Tel Aviv

פורום תרבות אוסטרי
tlv
Austrian Cultural Forum Tel Aviv

FILM ARCHIV AUSTRIA

Embassy of the Kingdom of Belgium
in Tel Aviv

CINEMATEK

Wallonie - Bruxelles
International.be

סינמטק תל-אביב
הבית של
TEL AVIV
הקולנוע CINEMATHEQUE

סינמטק ירושלים - ארכיון ישראלי לסרטים (ע"ר)

סינמטק חיפה
Haifa Cinematheque سينماتك حيفا

סינמטק
הרצליה.

סינמטק חולון
להתאהב בקולנוע

Digititle LTD

האיגוד הישראלי לארכיונאות ולמידע
Association of Israeli Archivists

July August Productions

UNITED KING FILMS
סרטי יונייטד קינג

REAL WORKS

RESTORED
EUROPEAN
FILM
PROJECT #4

ANOTHER
LOOK

פרויקט
קולנוע
אירופי
משוחזר #4